ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 180 (4680) П'ЯТНИЦЯ, 25 ВЕРЕСНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Блокування трибуни триває

Засідання 24 вересня

Учорашня робота народних депутатів розпочалася з погоджувальної ради. Адже трибуна в сесійній залі залишалася заблокованою.

Обговорюючи подальші можливі варіанти роботи парламенту, керівник «НУ—НС» Микола Мартиненко підкреслив, що його фракція категорично проти того, щоб змінювалася процедура голосування з приводу соціального законопроекту. Його колега із БЮТ Іван Кириленко запропонував узагалі відкласти питання, яке стало причиною блокування, на стільки часу, скільки знадобиться Партії регіонів, щоб назбирати потрібні голоси. Натомість парламентарій запропонував розглянути низку інших важливих документів, які стоять на порядку денному. Як от, наприклад, проект бюджету-2010. Представник Блоку Литвина Ігор Шаров повідомив, що його колеги перебувають у повному складі в сесійній залі й готові віддати голоси за соціальний документ. Але вони також проти того, щоб змінювати процедуру голосування. Схожу позицію озвучив і комуніст Адам Мартинюк.

СТОР. 2

Алчевська трагедія може повторитися з більш широкою географією

Міста-боржники взимку можуть залишитися без тепла

Майже 82 відсотки котелень Луганської області готові до опалювального сезону, *передає наш власний кореспондент Алла Антіпова.* Але незважаючи на це, проблеми з подачею тепла все-таки можуть виникнути.

Причина — борги за спожиті енергоносії. Так, підприємства теплопостачання області за використаний природний газ цього року розрахувалися тільки на третину. Їхня загальна заборгованість становить 307 млн. грн. Кожному з керівників міст доручено знайти додаткові можливості погашення газових боргів, у тому числі через оформлення кредитів під заставу, компенсацій з тарифної різниці тощо.

У свою чергу НАК «Нафтогаз України» уже не раз заявляла: ліміт на газ виділятиметься тільки тим територіям, які не мають боргів. Інакше навіть за повної готовності котелень, тепло-, електро- і водомереж, житлового фонду й соціальних об'єктів деякі міста не одержать енергоносії. І алчевська трагедія може повторитися, тільки тепер із більш широкою географією. Нагадаємо, загальний борг підприємств, що виробляють теплову енергію, перед ДК «Газ України» становить 2,91 млрд. грн. Найпроблемніші підприємства ТКЕ — у Дніпропетровській, Харківській, Донецькій, Луганській, Запорізькій, Одеській і Львівській областях.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Наші громадяни можуть жити в Білорусі місяць без реєстрації

Відповідну угоду затвердив Кабмін на засіданні в середу. За словами заступника міністра закордонних справ Костянтина Єлисеєва, «своїм рішенням уряд затвердив угоду про безвізовий режим з Білоруссю, яка була підписана у червні поточного року Прем'єр-міністром». Заступник міністра також наголосив, що угода має дві новації. Зокрема, запроваджується чіткий список документів, за якими громадяни країн зможуть відвідувати Білорусь та Україну. Крім того, документом передбачається, що наші громадяни зможуть перебувати на території Білорусі без реєстрації до 30 днів. Єлисеєв нагадав, що раніше українці могли бути в Білорусі без реєстрації до трьох днів. «Таким рішенням ми прибрали невдалу норму, той непаритет, який існував до цього часу», — сказав він. Крім того, Єлисеєв повідомив, що Кабмін схвалив угоду з Литвою про скасування візових зборів при оформленні довготермінових віз для всіх категорій громадян України.

ФОТОФАКТ

Потерпілий під час пожежі на Слов'янському ринку Дніпропетровська підприємець Степан і медсестра маніпуляційного відділення Людмила Кармазіна в опіковому центрі міської лікарні №2. За інформацією Департаменту охорони здоров'я міської ради, потерпілих під час пожежі на Слов'янському ринку лікуватимуть за рахунок місцевого бюджету.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

ПОДІЇ

Київ і Москва домовляються про добудову Хмельницької АЕС

Україна і Росія ведуть переговори про повне фінансування російською стороною проекту добудови енергоблоків №3 і №4 Хмельницької АЕС, повідомила заступник міністра палива та енергетики України Наталя Шумкова.

Вона зазначила, що в Києві проходить черговий раунд переговорів між НАЕК «Енергоатом» і російським «Атомстройэкспортом» з підготовки міжурядової угоди про добудову енергоблоків станції. Сторони обговорюють параметри фінансування, а також обсяги участі українських підрядників у реалізації проекту. Н. Шумкова додала, що наступним кроком у рамках переговорів буде підписання безпосереднього контракту між господарюючими суб'єктами, **повідомляє УНІАН**.

Ціни зростають не через чиновників?

В Україні розгорнуто масовану інформкампанію з дискредитації Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів. Таку заяву розповсюдила інспекція після пікетування Кабінету Міністрів України представниками фармацевтичного бізнесу.

Акція мала на меті сформувати в суспільстві думку про те, що чиновники «займаються створенням перешкод для здійснення підприємницької діяльності суб'єктами фармацевтичного ринку, а створення Держлікінспекції нібито і призвело до різкого стрибка цін на ліки», — зазначається в документі. «Ці звинувачення не відповідають дійсності...» — наголошують автори заяви. Близько 80 відсотків вітчизняного ринку лікарських засобів у ціновому вираженні займають імпортні препарати, ціни на які коригують відповідно до курсу долара. Попри кризу в Україні зростає кількість відкритих аптечних закладів, яка з надлишком перекриває кількість закритих аптек. Вперше за роки незалежності, йдеться у документі, було започатковано дієву систему моніторингу цін на лікарські засоби, які підлягають регулюванню. Держлікінспекція підготувала проект постанови уряду, якою буде затверджено порядок державної реєстрації цін на лікарські засоби та вироби медичного призначення, що значно зменшить можливість встановлення необгрунтованих цін.

ВІЛ наступає

Кількість офіційно зареєстрованих ВІЛ-інфікованих на Чернігівщині сягає 1800 осіб, 178 з них мають діагноз «СНІД». Про це повідомив на засіданні обласної ради з питань протидії соціально небезпечним захворюванням начальник управління охорони здоров'я облдержадміністрації Володимир Ященко. Темпи приросту захворювання доволі високі — 20-25 відсотків щороку. Торік ВІЛ було виявлено у 1458 пацієнтів, у першому півріччі поточного — у 671. Найгірша ситуація — в Чернігові, Прилуках, Талалаївському, Щорському і Прилуцькому районах.

Керівник медичної галузі області представив проект регіональної програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду та підтримки ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2009-2013 роки. Вона потребує фінансування в обсязі 5 мільйонів 643 тисячі гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

КОРОТКО

- Керівники МЗС України та РФ обговорили у Нью-Йорку питання двостороннього співробітництва.
- Донеччанка Ольга Савчук вийшла до чвертьфіналу парного розряду на тенісному турнірі WTA в Ташкенті.
- Нове керівництво Молдови має намір будувати з Румунією європейські та цивілізовані стосунки, про це заявив голова парламентської комісії із зовнішньої політики та європейської інтеграції РМ Ігор Корман.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Перепідпорядкування недоцільне

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти провів «круглий стіл» на тему: «Законодавче та нормативно-правове забезпечення розвитку медичної та фармацевтичної освіти в Україні» на базі Івано-Франківського національного медичного університету.

Думками про проблеми галузі та шляхи їх розв'язання поділились представники Академії медичних наук, Міністерства охорони здоров'я, Івано-Франківської обласної державної адміністрації, а також ректори і директори вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладів.

Як зазначив голова комітету Володимир Полохало, «...сьогодні система медичної освіти працює в складних умовах відсутності належного матеріально-технічного, фінансового, інформаційного та кадрового забезпечення».

Він підкреслив, що «пріоритетним завданням у сфері інтеграції практичної охорони здоров'я та медичної науки і освіти є створення університетських лікарень, але нині відсутнє єдине керівництво лікувальним та навчальним і науково-дослідним процесами, не розмежоване питання взаємної відповідальності за організацію лікувальної та навчальної роботи».

Слід нагадати, що комітет розглядав проект закону України «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» (щодо університетських клінік), який був прийнятий у першому читанні і готується до другого.

Учасники «круглого столу» одноголосно підтримали позицію комітету щодо надання можливості Міністерству охорони здоров'я видавати підручники з грифом відомства.

Володимир Полохало висловився стосовно перепідпорядкування ВНЗ медичного профілю МОНУ. «Позиція комітету є чіткою і залишається незмінною: на сучасному етапі передача є недоцільною та економічно невиправданою, оскільки призведе до розриву налагоджених зв'язків медичної освіти з галуззю».

За результатами роботи «круглого столу» фахівці розроблять рекомендації, які комітет планує найближчим часом ухвалити на засіданні та направити до Кабінету Міністрів України, Міністерства охорони здоров'я тощо.

У них, зокрема, акцентуватиметься увага на першочерговості поліпшення якості підготовки медичних і фармацевтичних працівників, зменшення кадрового дефіциту, впровадження інновацій в навчальний процес, розвиток власної клінічної бази вищих медичних навчальних закладів, запровадження інституту резидентури як першого етапу підготовки спеціалістів з високотехнологічних спеціальностей із подальшим ліцензуванням їхньої медичної практики тощо.

Блокування трибуни триває

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Засідання 24 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У це одноголосся дисонансу додав лідер Партії регіонів Віктор Янукович. Він назвав голосування руками принизливим і таким, що може знищити закон про підвищення соціальних виплат. Окрім того, підкреслив політик, таке голосування суперечить Регламентові. Адже система «Рада» в повній дієздатності, і немає жодної підстави, щоб не користуватися нею. Якщо ж і голосувати особисто, сказав Віктор Янукович, то вже за всі законопроекти. Чому лише один із них має стати винятком?

Голова Верховної Ради Володимир Литвин звернув увагу своїх колеги по парламенту на те, що блокування трибуни в Регламенті також не передбачається. Натомість представники Партії регіонів 20 днів не давали працювати народним депутатам, вимагаючи поставити на голосування проект закону про підвищення соціальних виплат. Коли ж документ опинився на порядку денному, знайшлася нова причина для блокування трибуни, наголосив Володимир Литвин. Щоб голосувати руками за всі законопроекти, Володимир Литвин запропонував представникам Партії регіонів зареєструвати проект постанови про вимкнення системи «Рада».

Пошук компромісу на погоджувальній раді переріс у гостру полеміку. Так, Микола Мартиненко наголосив: соціальний документ Михайла Папієва — може призвести до зростання інфляції та збільшення безробіття. Позицію Партії регіонів він назвав диктатом, який легко можна пояснити тим, що фракція не може зібрати всіх своїх депутатів у сесійній залі. У відповідь на це звинувачення Віктор Янукович наголосив, що, блокуючи трибуну, його колеги намагаються саме уникнути диктату більшості. Мовляв, у парламенті 18 років голосували картками, доки 240 «факірів» за допомогою тих-таки карток не змінили процедуру на власний розсуд. Якби ці голоси довелося підтвердити присутністю народних депутатів у залі, ситуація могла б змінитися, припустив політик. Він звернувся до колег-парламентаріїв з пропозицією «працювати як люди, а не влаштовувати концерт на камери». Поступом з боку Партії регіонів, сказав Віктор Янукович, став поділ соціального законопроекту на дві частини.

Взаємні звинувачення традиційно звелися до наполягання Партії регіонів полегшити життя найбіднішим верствам населення і пропозицій БЮТ зробити це за власний рахунок — збільшити зарплати на підприємствах і запровадити різноманітні «податки на багатство». У дискусії регіонал Микола Азаров звернув увагу на те, що не раз ішла мова про утворення робочої групи із представниками уряду, яка попрацювала б над соціальним законопроектом. Однак у Кабміну не могли допроситися навіть голих цифр. Про який компроміс за таких умов може йтися, поцікавився парламентарій.

Незважаючи на конфліктність ситуації, яка утворилася на погоджувальній раді, глава парламенту Володимир Литвин все-таки закликав народних депутатів до порозуміння. Він наголосив: на ухвалення соціального закону голосів більш ніж достатньо. Адже і Блок Литвина, і КПУ, і два десятки представників «НУ—НС» висловили свою готовність підтримати цей документ. Тож щонайменше 242 голоси набереться. Однак регіонали залишалися непохитними: скасування голосування руками за соціальний законопроект або ухвалення всіх без винятку законів у такий спосіб. Якщо парламент погодиться на одну з цих пропозицій, трибуну розблокують негайно, наголосив Віктор Янукович.

У відповідь Володимир Литвин підкреслив, що є рішення Верховної Ради, згідно з яким голосування має бути особистим. Можливо, воно і неправильне, але не суперечить Конституції. Глава парламенту перелічив низку шляхів виходу із ситуації. Передусім це голосування руками й ухвалення соціального закону в першому читанні. Адже необхідні голоси є. На що Микола Азаров зазначив: і справді, нині голосів достатньо. Але як ситуація складеться до розгляду документа у другому читанні, невідомо. Також пропонувалося скасувати особисте голосування. Але це питання не підтримала б необхідна кількість парламентаріїв. Серед компромісів також пропонувалося відкласти розгляд соціального законопроекту. Коли дискусія зайшла у глухий кут, і далі говорити не було про що, глава парламенту запропонував розійтися на 30-хвилинну перерву, щоб узгодити свої позиції у фракціях. «Якщо ви не хочете працювати, навіщо нам сюди приходити», — сказав у відповідь Віктор Янукович, покидаючи залу. На цьому півторагодинні пошуки компромісу вчора завершилися. Трибуна залишалася заблокованою, а сесійна зала та кулуари майже порожніми.

Надія СМІЯН.

***

Учора були всі підстави ухвалити закон про підвищення соцстандартів як мінімум у першому читанні. Про це заявив після погоджувальної ради глава парламенту Володимир Литвин. Крім того, Голова Верховної Ради зазначив, що готовий на будь-які компроміси.

«Ви ж розумієте, що депутати перебувають у збудженому стані. І я переконаний, що сьогодні є установка від погроз переходити до практичних дій. Я такої розкоші нікому не дозволю — влаштувати бійку. Це один зі сценаріїв — влаштувати погром у Верховній Раді. Цього не буде», — сказав Володимир Литвин.

Він зазначив, що на погоджувальній раді лідери фракцій не знайшли компромісу стосовно розблокування роботи парламенту, а «опустилися до чергового з'ясування стосунків».

«Реалізуються сценарії, в яких працююча Верховна Рада не потрібна», — переконаний глава парламенту.

«Уже всі забаганки були виконані. У звичний спосіб голосувати не хочуть, таємне голосування не хочуть, у публічний спосіб не хочуть. Висновок очевидний: треба добити все, що ще живе і ворушиться у країні», — сказав він.

На запитання, допоки триватиме блокування Верховної Ради, Литвин сказав: «Поки не лопне терпіння у людей».

Коментуючи слова лідера Партії регіонів Віктора Януковича про те, що йому принизливо ходити на погоджувальні ради, глава парламенту сказав, що він зобов'язаний це робити.

«Якщо не ходити на погоджувальну раду, то треба прийти на засідання Верховної Ради, розблокувати її і голосувати», — підкреслив Володимир Литвин.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Постанова Верховної Ради України

Про зміну способу голосування щодо законопроектів, які стосуються підвищення розмірів державних соціальних стандартів

Враховуючи нагальну потребу у підвищенні розмірів державних соціальних стандартів, зважаючи на перешкоджання народними депутатами України проведенню пленарних засідань у Верховній Раді України, що унеможливлює голосування картками та фіксацію результатів голосування за допомогою електронної системи підрахунку голосів, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести у визначений цією Постановою спосіб голосування щодо законопроектів, які стосуються підвищення розмірів державних соціальних стандартів, охорони трудових прав громадян і забезпечення відповідних гарантій (реєстр. № 4762, № 5062, № 5091-1, № 5091-2, № 5091-3).

Забезпечення процедури голосування покласти на Лічильну комісію Верховної Ради України.

2. Встановити, що:

голосування на пленарному засіданні Верховної Ради України щодо законопроектів (реєстр. № 4762, № 5062, № 5091-1, № 5091-2, № 5091-3) за наслідками їх обговорення здійснюється народними депутатами України особисто відкритим голосуванням шляхом підняття руки. При цьому голова Лічильної комісії Верховної Ради України за алфавітним списком зачитує прізвище, ім'я та по батькові кожного народного депутата України. Кожен народний депутат України, чиє прізвище оголошено, якщо він голосує «за» — піднімає руку і виголошує своє волевиявлення — «за» у мікрофон з робочого місця, якщо ж він голосує «проти» чи «утримався» — не піднімаючи руки, сидячи на своєму місці, виголошує відповідне волевиявлення. Волевиявлення кожного народного депутата України фіксується за допомогою аудіо- і відеозасобів, а також у стенограмі пленарного засідання;

Лічильна комісія Верховної Ради України здійснює підрахунок голосів та голова Лічильної комісії повідомляє Верховній Раді України про результати голосування.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

**Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
22 вересня 2009 року.
№ 1623-VI.

Верховна Рада має бути запобіжником негативу під час президентських перегонів

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Польща в Україні Яцеком Ключковським.

Під час зустрічі було обговорено коло питань, пов'язаних із співпрацею України та Польщі в різних сферах та напрямах. Особливу увагу було приділено перспективам розвитку українсько-польських відносин на міжпарламентському рівні. З огляду на те, що в Європі є чітке розуміння ролі та значення парламентаризму, пан Ключковський погодився зі своїм співрозмовником стосовно необхідності збереження дієздатності українського парламенту, особливо під час передвиборної кампанії. В. Литвин укотре наголосив на тому, що Верховна Рада України під час президентських перегонів має бути інститутом, який слугував би запобіжником розвитку подій в небажаному, негативному, напрямку.

Сторони обговорили також питання співпраці України з Міжнародним валютним фондом, перспективи європейської інтеграції України та варіанти розвитку подій під час президентської кампанії. На думку В. Литвина, «вибори мають другорядне значення, набагато важливіше — що буде з країною та українським суспільством після них. «Адже Європа зацікавлена в тому, щоб Україна була стабільною та передбачуваною», — зауважив керівник українського парламенту. В свою чергу, посол зазначив, що в дружніх країнах Європейського Союзу, до яких належить Польща, переймаються тими процесами, які відбуваються в Україні, і щиро вірять в те, що вона подолає всі політичні та економічні негаразди.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Політики на Заході замислюються, якою буде наша країна через кілька місяців

Останнім часом ми, не без здивування, спостерігаємо зростання зовнішньополітичної активності Партії регіонів на напрямах, які раніше ніяк не можна було віднести до її пріоритетів. Окрім традиційних візитів до Росії та ще, мабуть, «паломницьких» візитів Віктора Януковича на Афон, партія, що претендує на роль політичного авангарду, серйозно підсилила свою присутність у європейських політичних колах. Інформовані джерела повідомляють про неофіційні контакти регіоналів із впливовими політиками у США. І нарешті, на початку вересня делегація ПР на чолі з першим заступником лідера фракції ПР у Верховній Раді Олександром Єфремовим побувала з візитом в Ізраїлі. Що стоїть за цими візитами: пошук голосів української діаспори на Заході, багатоходова піар-акція для внутрішнього політичного ринку або бажання змінити уявлення про ПР, нав'язане світові «помаранчевими»?

З цим запитанням ми звернулися до члена політради ПР, заступника голови партії О. Єфремова.

Кор.: Олександре Сергійовичу, що шукає керівництво ПР «у краях далеких»?

О. Є.: Партія регіонів репрезентує інтереси мільйонів громадян України. І, звичайно, одним із головних наших завдань є донесення до світової спільноти думки більшості населення України і про те, що відбувається в країні, і про шляхи розвитку нашої держави. Це процес дуже непростий: адже пропагандистська машина нинішньої влади працює не тільки на обдурення населення України, але і на дезінформацію світової громадськості. І якщо в нас за останні роки багато людей зрозуміли відмінність солодкої брехні державних мужів (і дам!) від гіркої правди життя простого народу, то політикам на Заході, які звикли відповідати за свої слова та вчинки, часто-густо просто неможливо повірити в тотальну брехливість української влади. Одначе, коли перші особи нашої держави розповідають їм про ситуацію в Україні одне, а їхні власні аналітики кажуть цілком протилежне, настає прозріння. В результаті, замість обіцяного членства в ЄС — нова «залізна завіса», замість інвестицій — «втеча» капіталу, замість збільшення транзиту товарів — створення транспортних коридорів через інші країни: хоч по дну моря, аби лишень в обхід території України.

На щастя, вже дуже багато політиків на Заході замислюються про те, якою буде наша країна через декілька місяців. І, звичайно ж, вони шукають партнерів для політичного діалогу в Україні. Саме цим пояснюється інтерес провідних держав до позиції Партії регіонів з найважливіших питань міжнародних відносин і, головне, до її програми економічного розвитку однієї з найбільших країн Європи.

Ми говоримо світові про те, що Україна — це не тільки шаровари і голодоморні хрести, це ще — космічні ракети і літаки, надсучасні технології, десятки мільйонів тонн продовольства, метал і висока хімія, кваліфіковані науково-технічні кадри і багато чого іншого, без чого не було б сучасної цивілізації.

Кор.: Тобто, ви рекламуєте Партію регіонів?

О. Є.: Ми говоримо про нашу Батьківщину, її багатонаціональний народ, її справжню історію і багатовікову культуру. Нинішня влада в 2004 році оголосила себе мірилом демократії, а всіх, з цим не згодних, — бандитами. І понесла по світу власне розуміння «демократії». А коли словесний туман розсіявся, світ з подивом побачив, що правлять сьогодні в Україні олігархічні, кумівські клани, що крадіжка державних коштів досягла жахливих масштабів, що внутрішній ринок знекровлений, а зовнішня політика держави визначається родинними зв'язками однієї людини. За якими словами світова спільнота сьогодні впізнає Україну? «Вкрали газ». «Вічна криза». «Корупція». Це страшний образ. Але ж це не є обличчям нашої країни! Це обличчя нинішньої влади!

Навколо Партії регіонів об'єдналися найбільші трудові колективи, передові наукові центри, населення економічно розвинених регіонів України. Останніми роками нас дедалі більше підтримують по всій території країни. І саме цих людей ми представляємо у світі як справжніх патріотів України, працею і потом яких вона була створена.

Кор.: Поговоримо про ваш візит до Ізраїлю. Це перший контакт такого роду?

О. Є.: В Ізраїлі проживає більше півмільйона громадян, які народилися в Україні.

Разом з нащадками тих, хто приїхав туди з території нинішньої України за останні сто років, набереться не менш як півтора мільйона людей, котрим не байдужа доля нашої країни. Це стосується і простих громадян, і керівників держави.

Ми відвідали Ізраїль на запрошення керівника правлячої коаліції парламенту цієї країни Зеєва Елькіна. Ми вели відверту розмову з лідером більшості і його колегами — з головою парламенту Ізраїлю Йосифом Рівліним, з віце-спікером Олексієм Міллером, міністром інформації і у справах діаспори Юлієм Едельштейном, з іншими провідними політиками Ізраїлю, з важливих для обох країн питань. Як спростити контакти між людьми? Потрібний безвізовий режим, такий, який Ізраїль має з ЄС, США, Росією або Сербією. Як привабити інвестиції з Ізраїлю до України? Потрібно дати гарантії бізнесменам. Як у Китаї. Як зробити Україну теплим домом для представників усіх народів, які її населяють? Державі потрібно жорстко реагувати на будь-які прояви расової і національної нетерпимості. Як у Європі. Це прості рецепти. На жаль, вони сьогоднішнім правителям України незрозумілі.

На жаль, деякі поставлені нам питання відповідей не вимагали. Внаслідок їх очевидності. Наприклад, чому посібники нацистів, яких весь світ вважає злочинцями, в Україні оголошуються національними героями? А декілька тисяч зарізаних у Львові влітку 1941 року поляків і євреїв — це і є подвиг офіцера СС, героя України Шухевича? Чому Великий Голод 30-х років в СРСР оголошується нинішніми властями України геноцидом етнічних українців? А як бути з пам'яттю про сотні тисяч загиблих страшною смертю представників інших народів, в тому числі і євреїв? Чому з Днем Перемоги ветеранів Великої Вітчизняної війни, вихідців з України, що проживають в Ізраїлі, поздоровляють всі, навіть американці, а Україна своїх справжніх Героїв забула?

Кор.: Невже все так похмуро?

О. Є.: Ви маєте рацію, в сьогоденні підстав для радості зовсім мало. Але майбутнє вселяє оптимізм.

В Ізраїлі було чимало зустрічей і з простими людьми, і з відомими ученими, і з лідерами громадських організацій. Відверто скажу, нас вразила щира зацікавленість багатьох людей у тому, щоб життя в Україні нормалізувалося, щоб країна, з якою єврейський народ пов'язує не тільки багатовікова історія, а й сьогодення, жила з упевненістю в майбутньому. Що для цього потрібне? Політика на основі здорового глузду, економіка, що зростає й розвивається на основі вітчизняних ресурсів, ідеологія на основі єдності народів України.

Кор.: Мені здається, ви зараз виклали основні тези програми Партії регіонів. Ви що, справді вірите, що в Україні можливо побудувати суспільство на цих засадах?

О. Є.: Я так скажу — на інших засадах побудувати в Україні європейське розвинене суспільство неможливо. І єдину цілісну державу не зберегти. Вся наша історія цьому приклад. Ядро державності — це завжди національна ідея. У нас за неї часто видають ідею однієї національності. Однак при цьому забувають про представників ще півтора сотень народів і народностей, які також визнають Україну своєю Батьківщиною. Тому ідея однієї національності не може бути національною ідеєю для всієї України. Ми любимо і шануємо нашу рідну Батьківщину, як то кажуть, «без підстав, без гучних слів», А ось державі, щоб її шанував та пишався нею власний народ, потрібно ще дуже багато попрацювати в інтересах цього народу. Не стануть у світі поважати таку державу, яку не поважає власний народ!

Повірте, в Єрусалимі слова Біблії про те, що Храм буде зруйнований внаслідок безпідставної ворожнечі між людьми, і буде відбудований знов, коли вони навчаться жити в братській любові, звучать як звернення не тільки до кожного з нас, а й до всіх нас разом. До того, кого ми називаємо Народ України.

Політичний склероз і патологічна непослідовність можуть конкурувати лише із загальним примітивізмом

Заява прес-служби фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України

Чергова істерика Партії регіонів, що знайшла своє відображення у її заяві «Голосування руками за підвищення пенсій — фарс і свідоме намагання завалити закон», вкотре засвідчила, що політичний склероз та патологічна непослідовність — це серйозні діагнози для деяких політиків та політичних сил.

Адже протягом майже півтора доби після рішення погоджувальної ради Верховної Ради України про обов'язкове особисте голосування народних депутатів за законопроекти, що стосуються підвищення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати, Партія регіонів жодних публічних заперечень проти такого голосування не висувала. Більше того, хоча й не голосувала за відповідну постанову, але жодним чином не виступала проти її прийняття. І це позитивно було сприйнято колегами, адже питання соціальних стандартів протягом кількох місяців викликало бурхливу дискусію і стало, начебто, причиною кількамісячного блокування роботи парламенту, а фактично, прямого перешкоджання роботи єдиного законодавчого і вищого представницького органу в країні з боку цієї фракції. Крім того, елементарний здоровий глузд мав би підказати, що під час відповідного голосування кожен народний депутат повинен бути на своєму робочому місці та відкрито й прозоро для суспільства і громадян засвідчити свою позицію з цього надзвичайно актуального питання.

Але коли після повноцінного обговорення законопроектів підійшов час до довгоочікуваного рішення, трибуна Верховної Ради в черговий раз була заблокована, що вкотре ставить під сумнів щирість прагнення приймати рішення тими, хто насправді фізично цьому перешкоджає.

Що ж до обвинувачень когось у цинізмі, то авторам названої заяви Партії регіонів слід було б напружитись і просто згадати, що саме їхня фракція демонстративно не голосувала за встановлення в Україні мінімальної погодинної оплати праці, була категорично проти обмеження верхньої межі пенсійного забезпечення всіляких «заслужених осіб», які на тлі кількасотгривневої пенсії переважної більшості пенсіонерів в Україні отримують щомісячно 40—60—80 тисяч гривень пенсії. Варто було б не забути і про голосування проти законопроекту, який зобов'язував роботодавців в першу чергу сплачувати зарплати найманим працівникам, а вже потім витрачати гроші на різноманітні інші потреби. Цинічним виглядає, коли один із лідерів цієї партії на зустрічі з представником Міжнародного валютного фонду пропонує секвеструвати, тобто скоротити, соціальні витрати в бюджеті країни, а вийшовши до журналістських камер, каже про необхідність підняття соціальних стандартів. І, власне, це й не дивно, адже саме за нього почалася практика, всупереч Конституції, незаконного зупинення дії чинного закону про дітей війни.

Тому примітивні образи, як і використання примітивної грубої фізичної сили щодо тих, хто хоче, здатен і просто спроможний конструктивно працювати в парламенті, — не що інше, як свідчення загального примітивізму і неадекватності серйозним сучасним викликам часу.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Місцеві бюджети формуватимуть, враховуючи їх специфіку

На всеукраїнському рівні проведено титанічну роботу з формування бюджетів 12036 сільських і селищних рад, зважаючи на їх специфіку і географію. Про це йшлося на зустрічі трьох народних депутатів від БЮТ Миколи Трайдука, Сергія Подгорного і Романа Забзалюка з миколаївськими журналістами.

Вони торкнулися тем реформування органів місцевого самоврядування, адміністративно-територіального устрою, майбутніх виборів, ставлення обласної влади, сільських і селищних рад до нового бюджету.

Учасники прес-конференції поінформували про створення двох дуже важливих громадських організацій — Всеукраїнської асоціації міст України і Всеукраїнської асоціації сільських і селищних рад, що дасть можливість узагальнювати існуючі на місцях проблеми й ефективно вирішувати їх на державному рівні.

Обласна влада, на думку народних депутатів, зустрічає в багнети нововведення з тієї причини, що не хоче втрачати контроль над формуванням і розподілом бюджетних коштів. Як повідомив Роман Забзалюк, у нього є письмові підтвердження того, що в Миколаївській області сільським і селищним головам «наполегливо рекомендують не вступати в асоціацію. Із 304 миколаївських сільських і селищних рад 211 вже отримали такі усні рекомендації...» Народні обранці висловили невдоволення з приводу того, що голова обласної ради Тетяна Демченко не знайшла часу зустрітися з ними й обговорити настільки важливі для області питання.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

VII Міжнародний форум «Паливно-енергетичний комплекс України: сьогодення та майбутнє» проходить у Міжнародному виставковому центрі в Києві *(Укрінформ)*

На зустрічі Прем'єр-міністра України Юлії ТИМОШЕНКО з міністром торгівлі Канади Стоквелом Деєм було домовлено розпочати переговори щодо підписання Угоди про зону вільної торгівлі *(Укрінформ)*

Великий розпродаж?

Експерти шоковані оцінкою вартості державного пакета акцій «АероСвіту»

У цивілізованому світі до питання продажу держмайна підходять дуже відповідально, намагаючись максимально справедливо оцінювати об'єкти приватизації. При цьому, незважаючи на світову фінансову кризу, намагаються не допускати продажу державного майна за неадекватно низькими цінами. Українська держава в такій ситуації вибрала іншу стратегію. На піку спаду цін на активи, спричиненого і об'єктивними причинами, і передвиборними баталіями, вирішено продати низку стратегічних об'єктів. До продажу Одеського припортового заводу, «Укртелекома», «Турбоатома» і теплових генерацій додався ще один цікавий об'єкт — це авіакомпанія «АероСвіт».

Про наміри продати об'єкти енергетики «Голос України» уже багато писав. Менш відомі плани Фонду держмайна України на ниві авіаперевезень.

Отже, 8 вересня Фонд державного майна (ФДМ) України письмово сповістив акціонерів ЗАТ «Авіакомпанія «АероСвіт» про намір продати 22,394 відсотка акцій цієї авіакомпанії (державний пакет). Однак вартість, за якою ФДМ пропонує цей пакет акцій лідера вітчизняного ринку авіаперевезень, занижена.

Учасники ринку були, м'яко кажучи, шоковані, довідавшись, що державний пакет акцій «АероСвіту» було оцінено спеціально залученою компанією-оцінювачем в 2,1 млн. дол.

Ще б пак, не здивуватися! Адже, відштовхуючись від цієї цифри, неважко підрахувати, що у такому разі вся компанія, яка контролює понад 40 відсотків авіаперевезень України, коштує 9,48 млн. дол. Ну а авіаринок України, за цією «незалежною ринковою оцінкою», — цілих 23 млн. дол.! Для порівняння: оборот «АероСвіту» за минулий рік в 75 разів перевищує «вартість» всієї компанії. Або, наприклад, лише ділянка землі у Форосі, яка належить «АероСвіту», оцінюється в 150 млн. дол.

«Акціонери ЗАТ «АероСвіт», які мають намір брати участь у приватизації державного пакета акцій цього ЗАТ, на запропонованих ФДМ умовах, сильно ризикують — якщо продаж держпакета відбудеться за вищеописаною схемою, то, швидше за все, його буде успішно оскаржено у суді, тому що суперечить інтересам держави», — каже керівник економічних програм Центру досліджень корпоративних відносин В'ячеслав Бутко.

З цією думкою погоджуються більшість експертів: продаж держпакета акцій «АероСвіту» у вищезазначеному запланованому вигляді суперечить інтересам держави. Адже закрите акціонерне товариство «Авіакомпанія «АероСвіт» — найбільший український авіаперевізник, який починаючи з 2000 року впевнено лідирує серед українських авіакомпаній за кількістю перевезених пасажирів і обслуговує більш як 60 міжнародних повітряних ліній, що сполучають Україну зі столицями найбільших країн, основними світовими діловими центрами й популярними курортами. Компанія також забезпечує доставку пасажирів у більшість великих адміністративних центрів України, експлуатуючи авіапарк із 14 літаків — 13 Boeing 737 і 767 і один Ан-148. У планах — його відновлення. Так, у липні минулого року «АероСвіт» підписав перший із серії контрактів на постачання лайнерів нового покоління. Відповідно до нього компанія має намір закупити у виробника 14 літаків Boeing 737-800 NG. На початку 2006 року «АероСвіт» одержав сертифікат Міжнародного аудита експлуатаційної безпеки — системи перевірки авіаперевізників на відповідність найжорсткішим вимогам Міжнародної асоціації повітряного транспорту до керування компанією, технічного обслуговування та експлуатації повітряних суден, до обслуговування пасажирів, забезпечення безпеки польотів і авіаційної безпеки. А в листопаді 2007 року «АероСвіт» вступив до Асоціації європейських авіакомпаній (АЄА), яка об'єднує більш як 30 провідних авіаперевізників континенту. Отже, завдяки «АероСвіту» Україна стала першою серед країн СНД і країн Балтії представленою в авторитетній асоціації.

Фахівці відзначають, що або оцінка зроблена некоректно із професійної точки зору, або ініціатори продажу державного пакета відверто мали намір зробити оцінку заниженою. Оскільки для неї було вибрано найбільш непідходящий момент. Наприклад, за станом на момент проведення оцінки потенційний покупець акцій «АероСвіту» не мав можливості одержати повну й достовірну оцінку результатів фінансової діяльності «АероСвіту», а також інформацію про ринкові позиції «АероСвіту».

Річ у тім, що діяльність авіакомпаній має яскраво виражений сезонний характер. Інтенсивність пасажиропотоку залежить від пори року, найбільш висока вона в період літніх відпусток, тобто у червні—вересні. Як зазначають фахівці, у цей момент неможливо оцінити фінансовий стан і ринкове положення «АероСвіту», тому що «високий сезон» ще не завершено. Отже, немає можливості й оцінити реальну вартість державного пакета акцій ЗАТ «АероСвіт». Тільки після визначення фінансових результатів діяльності за дев'ять місяців поточного року може бути підготовлена реалістична оцінка вартості державного пакета акцій ЗАТ «АероСвіт», пояснюють експерти. І констатують, що зі зміною керівництва Фонду державного майна в цій структурі жодних змін на краще не відбулося. Адже однією з головних цілей ФДМ є продаж державного майна приватним інвесторам за максимально можливою ціною. Тільки так держбюджет поповниться солідною сумою, необхідною для своєчасної виплати пенсій і зарплат.

І останнє, цікаво дізнатися, як Фонд держмайна відреагує на пропозицію авіакомпанії «Дніпроавіа», яка хоче купити 22,394 відсотка акцій «АероСвіту» за ... 232 млн. грн. (близько 28,9 млн. дол.)?! Саме реакція приватизаційного відомства на цю пропозицію й стане тим «лакмусовим папірцем», за яким можна буде визначити — чиї інтереси відстоює керівник ФДМ України Дмитро Парфененко.

Яна СТАДІЛЬНА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Замість кафе — підпільний гральний зал

Дев'ятнадцять одиниць грального обладнання виявлено у Світловодську. За інформацією центру зв'язків з громадськістю УМВС в області, приватний підприємець облаштував зал для азартних ігор у підсобному приміщенні одного із місцевих кафе. Ззовні на закладі — жодних ознак забороненого бізнесу. Про внутрішні його можливості знали лише постійні і надійні клієнти.

Під час проведення оперативних заходів, правоохоронці виявили в залі сімох осіб (п'ятьох дорослих і двох неповнолітніх), які грали на автоматах.

Петро МЕЛЬНИК.

РІВНЕНЩИНА

Виорав бомбу

Одразу дві небезпечні знахідки часів Великої Вітчизняної війни довелось знешкоджувати цими днями рівненським піротехнікам. Одну з них — протитанкову міну — під час виконання господарських робіт виявив на своєму обійсті мешканець села Крилів Корецького району, іншу — фугасну бомбу — виорав тракторист на полі, що належить Млинівському державному технікуму ветеринарної медицини. Останнє розташоване за вісімсот метрів від житлового масиву. Ці обставини вимагали від піротехніків максимальної уваги і професійності при знешкодженні боєприпасів, що вони і продемонстрували.

Олександра ЮРКОВА.

Обмежити вживання пива заважає потужне лобі

У країні сформувалася «серйозна група пивних лобістів, які витрачають шалені кошти для того, щоб обгрунтувати, що пиво — це добре для українського народу». Про це під час засідання «круглого столу» заявив заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко.

Тим часом, за даними ВООЗ, Україна — абсолютний лідер серед держав Європи за кількістю підлітків 11—15 років, які регулярно заглядають у пляшку. Один відсоток дітей 12—13 років щодня вживають заборонені напої. Заручниками «низьких градусів» стала чверть мешканців великих та малих міст. Це призводить до того, що щороку від отруєння спиртним гине понад 10 тисяч співвітчизників.

Нагадаємо, цього року український парламент ухвалив у першому читанні зміни до закону про державне регулювання виробництва і обороту спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, яким прирівняв пиво до алкогольних напоїв.

Юлія ЧЕРНИШОВА.

Засуджено двох призовників, які уникали служби в армії

На Прикарпатті засуджено двох юнаків призовного віку, які свідомо ухилялися від проходження строкової служби. Один — мешканець Рожнятова, уникав військової служби майже рік. Інший, калушанин, не з'явився на відправку до частини вже після проходження медичної комісії та отримання повістки. Тож хлопця з Рожнятова засудили до двох тисяч гривень штрафу, а призовнику з Калуша доведеться провести в стінах Івано-Франківського слідчого ізолятора три місяці, після чого піти до війська. «Приклад буде повчальним для інших призовників, — переконаний Івано-Франківський обласний військовий комісар підполковник Геннадій Долгашов, — і вони вчасно проходитимуть медкомісії і з'являтимуться в пункти призову».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Чотири тисячі — за підтвердження інвалідності

До міліції звернувся мешканець Макіївки, який у минулому переніс туберкульоз. Через недугу він має другу групу інвалідності. Коли чоловікові настав час проходити перекомісію, завідувач одного із відділень міського протитуберкульозного диспансеру не дав «добро» на підтвердження групи. І озвучив здивованому пацієнтові вимогу: чотири тисячі гривень «винагороди» за позитивний висновок.

Співробітники державної служби із боротьби з економічними злочинами міськвідділу міліції розробили план оперативних заходів із документування хабарництва. Коли громадянин прийшов на прийом до заввідділенням диспансеру, то почув такі самі вимоги. Передавання грошей було зафіксовано технічними засобами. Після того, як завідувач поклав хабар до шухляди, до кабінету зайшли оперативники і зробили виїмку мічених купюр. Нині медик заарештований і перебуває в слідчому ізоляторі. Слідство веде прокуратура Макіївки.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

На день народження до Соломії

Уже давно не було так людно в музеї Соломії Крушельницької у селі Білій під Тернополем. Вшанувати її 137-й день народження зібралися студенти та викладачі тернопільських музичного училища її імені, національного педагогічного училища, школярі, громадськість. Звучав неповторний голос у запису, кімнати музею не могли вмістити всіх бажаючих. Ідею створити літературно-музичну композицію подала колишня випускниця музучилища, а нині студентка магістратури Київської національної музичної академії імені Чайковського Мирослава Гаврилюк **(на знімку)**. Її підтримали в обласному управлінні освіти, благодійному фонді «Соломія». До слова, в Мирослави цього дня також день народження. У Білій підростають і зовсім юні таланти. Як, скажімо, Вікторія Соколовська. Десятирічна дівчинка вже стала лауреатом дев'яти всеукраїнських і двох міжнародних конкурсів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Заручниками «низьких градусів» стала чверть мешканців великих та малих міст

Китай готується до свята

У Китаї завершується підготовка до національного свята — 60-ї річниці утворення КНР, яке відзначатимуть першого жовтня. Саме цього дня на центральній площі Пекіна Тяньаньмень, з трибуни біля воріт імператорського палацу Гугун Мао Цзедун оголосив про перемогу народної революції і створення нової держави — Китайської Народної Республіки. До свята влада готує безліч заходів. Серед них — дійство на площі Тяньаньмень, у якому візьмуть участь 112 дітей і підлітків — представники всіх 56 національностей Китаю. Для цього головну площу країни прикрасили 60 величезними червоно-золотими колонами **(на знімку),** також готується великий військовий парад. І це — лише мала частина від запланованого.

До свого ювілею КНР підійшла з відмінними результатами. За економічним потенціалом країна вийшла на третє місце у світі. Держава не тільки забезпечила продовольством, завдяки рекордним урожаям протягом останніх п'яти років, один мільярд триста мільйонів своїх громадян, а й експортує його в інші країни. Китай став третьою космічною державою, чий космонавт вийшов у відкритий космос. От уже рік у світі панує фінансова й економічна криза. В усіх країнах відзначено значне падіння ВВП. І тільки у КНР цьогоріч він зросте на 8 відсотків. Таких позитивних прикладів можна навести безліч, однак головна причина процвітання КНР полягає, напевно, в тому, що китайці — чи не найпрацьовитіший і найпатріотичніший народ у світі.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Про членство в Радбезі ООН, гарантії для без'ядерних держав і Екологічну конституцію Землі заявив Президент і виїхав із Нью-Йорка, не повечерявши з Обамою

Президент України Віктор Ющенко не потрапив на прийом, що його давав президент США Барак Обама у нью-йоркському музеї Метрополітен увечері 23 вересня. Він затримався на засіданні 64-ї Генеральної Асамблеї ООН. Річ у тім, що лідери інших держав не дотримувалися регламенту. Наприклад, лідер Лівії Муаммар Каддафі виступав майже півтори години замість 15—20 хвилин. Зрештою, виступ Віктора Андрійовича пролунав на дві години пізніше від запланованого.

Під час загальних дебатів Президент України підтвердив намір держави отримати членство в Раді Безпеки ООН у 2016—2017 роках. Він також сказав, що Київ розраховує на підтримку постійними членами Радбезу ООН своїх пропозицій про посилення гарантій безпеки неядерним державам. Крім того, Президент нагадав: «15 років тому Україна добровільно відмовилася від третього за величиною у світі ядерного потенціалу і приєдналася до договору про нерозповсюдження ядерної зброї як неядерна держава».

Водночас Ющенко зазначив, що Україна вітає кроки США і Російської Федерації стосовно нової угоди на заміну договору між СРСР і США про скорочення й обмеження стратегічних наступальних озброєнь від 31 липня 1991 року, термін дії якого завершується цього року.

Раніше на дебатах сесії ООН наш Президент виступив з ініціативою створити Екологічну конституцію Землі, яка стала б основою для нової світової екологічної політики в XXI столітті.

Віктор Ющенко також зупинився на боротьбі з піратством. Й оголосив про бажання України брати участь у воєнній операції Європейського Союзу біля Сомалійського узбережжя. А ще нагадав про наближення 65-ї річниці перемоги над фашизмом, підкресливши, що спільна перемога антигітлерівської коаліції — священна, й закликав не допустити будь-якого «натяку» на відродження тоталітарної ідеології.

Того ж дня глава української держави хотів особисто розповісти американському колезі Бараку Обамі, звідки виходить головна загроза безпеці у Східній Європі, однак після свого виступу завершив робочий візит у США й відбув до України.

Що стосується інших світових лідерів, то президент РФ Дмитро Медведєв привернув увагу до коригування у планах США з розгортання системи ПРО, назвавши це рішення конструктивним кроком у правильному напрямі, а також запропонував у травні наступного року провести спеціальне засідання Генеральної Асамблеї, присвячене пам'яті жертв Другої світової війни, і прийняти відповідну резолюцію. Британський прем'єр Гордон Браун запропонував не пропустити шанс на укладення нової угоди з клімату. Й пообіцяв, що особисто вирушить до Копенгагена, щоб допомогти у цьому, і запросив туди своїх колег — прем'єрів і президентів. Президент Франції Ніколя Саркозі виступив за розширення кількості постійних членів Радбезпеки ООН, але не за рахунок України, а за рахунок Японії, Німеччини та Бразилії.

Ліфти оглядатимуть щодня

Щоденно здійснювати огляд механізмів і обладнання тих ліфтів, які експлуатують по двадцять і більше років, зобов'язала Вінницька міська влада фахівців підприємства «Вінницяміськліфт». Підставою для цього став аналіз роботи ліфтового господарства: кожен четвертий з 1200 ліфтів, якими користуються вінничани, потребує ремонту та реконструкції. Держава виділяє обмаль грошей. Частково поліпшити ситуацію можна буде за рахунок надходжень із міського бюджету — двісті тисяч гривень переказано у вересні на рахунок «Вінницяміськліфт». Як повідомили на підприємстві, ці гроші використають на поточний ремонт. До речі, так само за кошти місцевого бюджету в нинішньому році модернізовано 19 ліфтів. Справа ця не з дешевих — реконструкція одного підйомника у багатоповерхівці обходиться у більш як 90 тисяч гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Валюту переводили в Панаму

Посадові особи однієї з комерційних структур Лисичанська ухилялися від повернення валютної виручки від реалізації продукції на експорт. Цей факт виявили співробітники СБУ в Луганській області у взаємодії з працівниками податкових органів.

Зовнішньоекономічний контракт з іноземною фірмою на постачання сухого палива було укладено влітку минулого року. Згідно з договором, кошти за отриманий товар мали надійти на рахунок української комерційної структури. Як передбачено законодавством, виручка резидентів у іноземній валюті підлягає зарахуванню в уповноважених банках не пізніше 180 календарних днів від дати митного оформлення продукції. Однак, незважаючи на те, що українське підприємство повністю виконало свої контрактні зобов'язання, іноземний партнер не розрахувався з постачальником вчасно і в повному обсязі. В результаті утворилася заборгованість на загальну суму 187 тисяч доларів США, що за курсом НБУ становить понад 1,4 мільйона гривень.

Оперативники встановили, що замість того, щоб вживати заходів для повернення в Україну валютної виручки, посадові особи нашого підприємства направили закордонному партнерові лист-погодження, у якому попросили здійснити перерахування заборгованості на рахунок фірми у Панамі — державі з пільговим режимом оподаткування. Таким чином, кошти надійшли не в Україну, а на рахунки в офшорній зоні.

З ініціативи СБУ співробітниками податкової інспекції проведено позапланову перевірку підприємства-резидента щодо дотримання вимог валютного законодавства. На підставі отриманих документів підрозділ податкової інспекції порушив кримінальну справу за фактом ухиляння від повернення виручки в іноземній валюті в особливо великих розмірах.

З початку 2009 року за сприяння СБУ та податкових органів до України повернено близько 22 мільйонів гривень в іноземній валюті, які належать промисловим підприємствам Луганської області та незаконно перебували за кордоном внаслідок порушення термінів розрахунків за зовнішньоекономічними операціями.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

Солдати мінометного підрозділу Збройних сил України під час батальйонних тактичних навчань із бойовою стрільбою на території Міжнародного центру миротворства і безпеки Сухопутних військ ВСУ.

Фото УНІАН.

Гуманітарна допомога — прикарпатським медико-соціальним центрам

Представники німецького Червоного Хреста з міста Дахау, які віддавна співпрацюють зі своїми прикарпатськими колегами, привезли в область черговий транш гуманітарної допомоги. Зокрема, Болехівському медико-соціальному центру вони подарували меблі, Залучнянському будинку-інтернату для дітей-інвалідів, де для реабілітації використовують коней, — сідла і комплекти для верхової їзди. Отримав меблі й медико-соціальний центр у Тисмениці, який відкриється наступного тижня. До речі, це буде шостий такий центр на Прикарпатті, де надають допомогу самотнім літнім людям.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

СВІТ КОРОТКО

ІНДІЯ

На людей впала труба теплоелектростанції

Більш як 20 осіб загинули в результаті падіння димової труби теплової електростанції, що її будували в індійському місті Корба. За попередніми даними, під завалами можуть бути близько 70 робітників. Майже два десятки людей доставлено в найближчі медичні клініки з травмами і каліцтвами. Трагедія сталася пізно ввечері, коли на будівництві перебувало приблизно 300 осіб. Родинам загиблих обіцяно виплату грошової допомоги у розмірі до двох тисяч доларів.

США

«Велика двадцятка» знову шукає шляхи виходу з кризи

Учора в американському Піттсбурзі вже вдруге цього року зібралися лідери «великої двадцятки». Учасники саміту обговорювали шляхи виходу зі світової фінансової кризи. Зокрема, обмеження бонусів для банкірів, що його ініціюють європейські лідери. Ангела Меркель і Ніколя Саркозі сходяться в думці, що саме позахмарний рівень винагород підштовхував фінансистів брати на себе дедалі більше і більше ризиків. Ще один пункт програми саміту — роль країн, які активно розвиваються, передусім Китаю, Бразилії, Індії і Росії, у формуванні політики МВФ.

Одне із найгостріших питань зустрічі —протекціонізм. Лідери всіх держав заявляють, що обмеження торгівлі може задушити світову економіку. Однак це не завадило виникненню конфлікту між США і Китаєм: буквально минулого тижня країни не змогли домовитися про розміри мит на імпорт.

Випробування підтвердили ефективність вакцини від ВІЛ

Вакцина проти ВІЛ, що її створено американськими фахівцями і випробувано в Таїланді, вперше довела свою ефективність експериментально. З'ясувалося, що вона на 31% знижує ризик захворювання на вірус імунодефіциту людини, що призводить до розвитку СНІДу. В експерименті, що тривав сім років, брали участь 16 тисяч мешканців Таїланду — чоловіків і жінок віком від 18 до 30 років, які проживають в одному із найнесприятливих з точки зору ВІЛ районів.

ТУРЕЧЧИНА

Знову затопило кілька міст на узбережжі

Велика вода прийшла й до Туреччини — зливи знову обрушилися на північний захід країни. У результаті затопило кілька міст, розташованих на узбережжі Чорного моря. Вода підмивала фундаменти споруд, кілька будинків завалилися. Під руїнами одного із них загинула жінка. Ще кілька людей дістали травми. Зараз рятувальники розбирають завали, під якими можуть знаходитися люди, однак працювати дуже важко, бо вулиці міст перетворилися на бурхливі ріки. До деяких районів дістатися можна лише на вертольоті.

Відтепер, завдяки впровадженню новітніх технологій, спостерігати за ходом реконструкції НСК «Олімпійський» можна буде у мережі Інтернет в режимі реального часу *(Укрінформ)*

Проблема піратства втратила локальні ознаки і потребує глобальних зусиль для вирішення — Віктор ЮЩЕНКО *(Укрінформ)*

Парламентська комісія з розслідування справи про отруєння Ющенка вимагає від ГПУ та СБУ порушити справу щодо фальсифікації отруєння Президента

Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України з питань розслідування обставин отруєння кандидата в Президенти Віктора Ющенка в 2004 році вимагає від Генеральної прокуратури України та Служби безпеки України порушити кримінальну справу за фактом фальсифікації отруєння Президента діоксином.

Про це повідомляє прес-служба комісії у вівторок.

Також комісія вимагає звільнити керівника слідчої групи Генпрокуратури з розслідування отруєння В. Ющенка Галину Климович.

У комісії заявляють, що слідча група Генпрокуратури під керівництвом Г. Климович розслідує лише одну версію, що у вересні 2004 Президента отруїли діоксином. Водночас прес-служба наголошує, що комісія має в своєму розпорядженні достатню кількість доказів, які підтверджують факт маніпуляції з експертизами зразків крові В. Ющенка.

«Представник близького оточення В. Ющенка в 2004 році Роман Зварич неодноразово в своїх інтерв'ю підтверджував, що возив зразки крові В. Ющенка до США. Водночас комісія має в своєму розпорядженні документальне підтвердження того, що дружина Президента Катерина Ющенко під час передвиборної кампанії 2004 року консультувалася й отримувала допомогу від представників спецслужб США», — наголошується в повідомленні прес-служби комісії.

У комісії також заявляють про необхідність слідчим шляхом перевірити інформацію про те, що зразки крові В. Ющенка перевозили до США, де збагачували діоксином. Після цього, за даними комісії, розділена на фракції кров доставлялася до Австрії в центральну лікарню Відня, а пізніше — ірландському професору Брауеру, який і виявив у зразках крові Президента діоксин.

Також комісія вимагає поновити на посаді звільненого начальника відділу Генпрокуратури з нагляду за слідством Ларису Чередниченко.

Як повідомлялося, Л. Чередниченко звільнили після написання рапорту на ім'я Генпрокурора О. Медведька про фальсифікації у справі про отруєння В. Ющенка.

23.09.2009

«Інтерфакс-Україна».

Повідомлення для засобів масової інформації

22 вересня 2009 року прес–службою відповідної Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин отруєння кандидата у Президенти України Віктора Ющенка оприлюднена заява, в якій йдеться про те, що слідча група Генеральної прокуратури України розслідує лише одну–єдину версію у цій справі, про наявність доказів, які підтверджують факт маніпуляції з експертизами зразків крові потерпілого, а також про вимогу поновити на посаді колишнього начальника відділу Генеральної прокуратури Чередниченко Л. В.

Прес-служба Генеральної прокуратури України уповноважена заявити, що опублікована у ЗМІ заява не відповідає об'єктивним матеріалам кримінальної справи, оскільки досудове слідство у ній проводиться відповідно до вимог ст. 22 КПК України — всебічно, повно і об'єктивно. У справі перевірена і відпрацьована у повному обсязі велика кількість версій, у тому числі версії можливого харчового отруєння, необережного отруєння діоксином, ушкодження здоров'я потерпілого в результаті можливого застосування косметичних засобів, стовбурових клітин та інших препаратів. Вказані версії свого підтвердження не знайшли.

Слідством встановлено, що Ющенко В. А. зумисне отруєний токсичною речовиною 2,3,7,8-ТХДД (тетрахлородибензо-парадіоксин) з метою посягання на його життя.

Версія про «штучне створення доказів самого отруєння» шляхом збагачення крові Ющенка В. А. діоксином представниками американських спецслужб, викладена у рапорті Чередниченко Л. В., спростовується висновками судово-медичної експертизи, історією хвороби Ющенка В. А. з результатами систематичних лабораторних досліджень його біологічних зразків за період з січня 2005 року по червень 2008 року, допитами лікарів, вчених, експертів тощо.

Водночас з метою забезпечення об'єктивності та всебічності розслідування, з цього приводу проводиться перевірка, у зв'язку з чим допитуються свідки, направляються відповідні запити до експертних закладів та інших відомств, у тому числі і до голови ТСК Володимира Сівковича про надання ним органу досудового слідства відповідних аудіозаписів та експертних висновків.

Ініціатор вказаної перевірки — Чередниченко Л. В. ухилилася від дачі конкретних показань по суті свого рапорту від 26.08.09., як і від пояснень з приводу справжніх причин складення вказаного документа. Питання про її звільнення з посади начальника відділу не пов'язано з подачею нею цього рапорту, а викликано реорганізацією в апараті Генеральної прокуратури України, проведеною 1 липня 2009 року, тобто задовго до подання вказаного документа. З органів прокуратури вона не звільнена. До збігу двомісячного терміну після попередження (передбаченого законодавством) продовжують вживатися заходи щодо її працевлаштування на наявні вакантні посади.

Генеральна прокуратура вкотре звертається до громадян, політиків та осіб, які займають відповідальне посадове становище в державі, утримуватися від коментарів, заяв та дій, які заважають повному всебічному розслідуванню та встановленню об'єктивної істини у справі.

Прес-служба Генеральної прокуратури України.

Через терни — до людських сердець

У неділю найголовніша газета області — «Волинь-нова» відзначатиме своє 70-річчя

Перший номер газети під назвою «Вільна праця» вийшов 27 вересня 1939 року.

В основному він присвячувався возз'єднанню українських земель. На ту пору в містах і селах ще навіть не встигли зняти тріумфальних воріт, біля яких волиняни з хлібом-сіллю, квітами й кошиками духмяних яблук і груш зустрічали своїх єдинокровних братів зі східних областей України. Незабаром газета отримала назву «Радянська Волинь» і виходила так аж до 1991 року. З перших номерів вона стала літописцем нашого краю. Будьмо щирі: не завжди об'єктивним. Бо в ній годі було знайти матеріали про численні репресії українських патріотів у довоєнні і повоєнні роки, про насильницьку колективізацію, навіть про, як тепер кажуть, прояви бандитизму. Опору загонів УПА ніби, не існувало. Гортаючи підшивки газети за 1946—1947 роки, ви не побачите жодного некролога партійних і радянських працівників, яких у ті часи чимало гинуло від рук упівців.

Але, попри всі цензурні застороги, «Радянська Волинь» дозволяла собі розповідати дещо більше і писати сміливіше, аніж інші періодичні видання області. Відтак і мала авторитет серед читачів. Наприкінці 1980-х років її тираж сягнув 220 тисяч, і це в області з трохи більш як мільйонним населенням!

Успіхи видання в ті роки пов'язували насамперед з її редактором, заслуженим журналістом України Полікарпом Шафетою, який чверть століття очолював редакційний колектив. Сміливішої, відвертішої, професійнішої обласної газети на той час у республіці не було. Не випадково її редактору часто діставалося на горіхи від тодішніх партійних бонз. Це не минулося безслідно. Зранене серце журналіста-бійця зупинилося на 61-му році життя.

На щастя, у колективі знайшлася людина, яка зуміла продовжити добрі традиції «Волині». Вже 13 років усе добре, що робиться редакційним колективом, ми пов'язуємо з ім'ям колись безіменного заступника Полікарпа Шафети, а тепер редактора — заслуженого журналіста України Степана Сачука. Це завдяки йому газета витримує шалений тиск сучасних демократів, які хотіли б зробити її рупором провладних партій, своєю безсоромною служницею, не піддається вона і спокусам сучасних скоробагатьків, які вже прибрали до рук більшість видань України.

Газета не зраджує принципів чесної журналістики, їй, як і раніше, вірять люди. Тричі на тиждень, накладом майже 70 тисяч, «Волинь-нова» приходить у наш дім. Гортаючи її сторінки, читач дізнається про економіку краю, його природу, історію, людей. Однією з найцікавіших, а тому й найживучіших, є рубрика «Думки вголос», де люди висловлюють свої судження з найболючіших проблем життя краю, пропонують, що слід зробити, щоб наші будні були наповненні достойними справами.

Сила редакційного колективу «Волині-нової» — її талановиті журналісти. В області добре знають імена безкомпромісного репортера Олександра Нагорного, невтомного борця за збереження «зеленої» Волині і дослідниці її хутірського життя Катерини Зубчук, письменника, публіциста, автора довготермінових прогнозів, а тому відомого всій Україні, Володимира Лиса, літописця злетів і падінь футбольного клубу «Волинь» Романа Флішаровського, поетеси, авторки розповідей про святині краю Валентини Штинько, захисниці всіх скривджених Євгенії Сомової і багатьох інших моїх талановитих колег. Всі вони мали добрих учителів.

Помітний слід в історії видання залишив її перший повоєнний редактор Юхим Лазебник, який згодом чимало зробив для розвитку нашої журналістської науки. В газеті в різні роки працювали відомі письменники Анатолій Дімаров, Микола Олійник, Михайло Білецький, Дмитро Цмокаленко, Вадим Симакович, Олександр Богачук, Петро Мах. Вже кілька років «Волинь-нова» — повнокольорова. Та навіть у ті роки, коли друкувалася одним кольором, газета не була сірою. Вона будила думку, збагачувала уяву, розширювала кругозір. Чимало волинян завдячують їй своєю чіткою громадянською позицією. Попри свій солідний вік, «Волинь-нова» і сьогодні залишається флагманом журналістики краю. Тож так тримати, дорогі колеги! З ювілеєм вас від усього серця вітає колектив парламентської газети «Голос України»! Великих тиражів вам і вдячних читачів!

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: краєзнавець з Луцька Володимир Гаврилюк віднайшов і передав редакції єдиний збережений в області примірник газети «Вільна праця».

Фото автора.

Газета не зраджує принципів чесної журналістики, їй, як і раніше, вірять люди

Василь КУЙБІДА: «Якісно перетворять нашу державу реформа місцевого самоврядування і формування дієздатних територіальних громад»

Останніми роками Україна зіткнулася з проблемою зменшення чисельності населення, з посиленням міграційних потоків всередині країни, знелюдненням одних територій і перенасиченням інших, значними соціальними диспропорціями в різних регіонах. За оцінкою багатьох експертів, усі ці та інші схожі явища виникли на тлі прорахунків у політиці державного будівництва, зокрема, недооцінки чи применшення ролі місцевого самоврядування. Про шляхи забезпечення гармонійного розвитку всіх територій України, узгодження повноважень центру і регіонів кореспондент Укрінформу бесідує з міністром регіонального розвитку та будівництва **Василем КУЙБІДОЮ**.

— Тема посилення ролі місцевого самоврядування, яке сьогодні практично недієздатне, досить популярна серед наших політиків, особливо нині, напередодні старту президентської кампанії. Чи бачите ви, як міністр, реальні шляхи забезпечення розвитку місцевого самоврядування в Україні відповідно до європейського досвіду в найближчі роки, що, власне, для цього слід зробити?

— Причинами неналежного функціонування місцевого самоврядування є неналежна державна політика щодо підтримки його розвитку та неефективна державна регіональна політика.

Кожен із нас проживає в певному населеному пункті, і від того, як там розв'язуються проблеми життєзабезпечення, надаються управлінські послуги, залежить наше відчуття держави загалом і територіальної громади зокрема.

Хто повинен забезпечити належні умови життєдіяльності людини на певній території? Передусім це виконавчі представницькі органи місцевого самоврядування, які громада формує і через які розв'язує свої проблеми. Але якщо ці органи не мають достатньо повноважень, не мають фінансово-матеріальної основи, не забезпечені підготовленими кадрами, то, зрозуміло, люди тут не отримають належних послуг, це середовище стає для них безперспективним. Люди обурюються, вдаються до активних або й пасивних форм протесту, коли просто виїздять звідти на інше місце проживання. Це тягне за собою знелюднення цілих територій, що особливо небезпечно у прикордонних регіонах. Українські території починають тяжіти до інших центрів економічного розвитку, які розташовуються в сусідніх державах. Починається відплив кадрів, і ми втрачаємо контроль над частиною своєї території, водночас ламається усталена поселенська система всередині країни.

Вважаю, допоки ми не зробимо дієздатним та ефективним місцеве самоврядування, щоб воно було спроможне саме розв'язувати більшість питань забезпечення життєдіяльності території, доти будемо мати таку картину, яку спостерігаємо нині.

Переконаний, що жодні перестановки на верхівці центральної влади, жодний перерозподіл повноважень між Президентом і урядом нічого не змінять в регіонах, в основі державної піраміди. Ми повинні зміцнити публічну владу, і передусім місцеве самоврядування.

— А яка сьогодні фінансова основа діяльності органів місцевого самоврядування?

— Більшість громад не мають бюджетів розвитку, всі ресурси спрямовуються на задоволення поточних потреб. А наявні механізми фінансового вирівнювання не забезпечують бажаної рівності в наданні послуг населенню. Сьогодні лише в декількох великих містах надається більш-менш повний перелік гарантованих законодавством публічних послуг. Натомість у більшості регіонів є проблеми з наданням навіть життєво необхідних послуг.

Окрім цього, наявний механізм формування та виконання місцевих бюджетів, коли обсяг «власних» надходжень є вкрай малим, не стимулює органи місцевого самоврядування до економічного розвитку своїх територій. Украй недостатні обсяги власних надходжень місцевих бюджетів не забезпечують достатнього фінансування для підтримки та подальшого розвитку місцевої інфраструктури. Міграція активного населення до більш розвинутих регіонів у пошуках кращих умов життя чи самореалізації дедалі зменшує підприємницьку активність і кількість робочих місць, що призводить до низьких темпів зростання бази оподаткування та, зрештою, до низького рівня надходжень до місцевого бюджету. Більша частина видатків місцевих бюджетів на виконання делегованих повноважень пов'язана із фінансуванням заробітної плати працівників бюджетних установ. Але коштів, наданих у вигляді трансфертів з державного бюджету, часто навіть не вистачає для повної виплати цих заробітних плат. 80 відсотків сільських громад в Україні дотаційні, з них майже 90 відсотків — глибоко дотаційні.

— Уряд нещодавно затвердив Концепцію реформи місцевого самоврядування, одним з ініціаторів і авторів якої ви є. Яка подальша доля цього документа?

— Проект Концепції мав широке громадське обговорення, проходив експертизу фахівців Ради Європи, і я радий, що Концепція нарешті затверджена. Адже про реформу місцевого самоврядування в Україні говорять від моменту ратифікації Україною Європейської Хартії про місцеве самоврядування, а це понад 10 років. Якісно перетворять нашу державу реформа місцевого самоврядування і формування дієздатних територіальних громад.

Ми підготували заходи з реалізації Концепції, паралельно працювали і над моделюванням дієздатних територіальних громад. На сьогодні маємо у 22 областях відповідні напрацювання, навіть з визначенням центрів таких громад. Якщо Верховна Рада прийме зміни до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» стосовно творення територіальних громад, то країна зможе швидко просуватися у цьому напрямі. Але навіть і в іншому разі, за допомогою громадських організацій, в тому числі міжнародних організацій і фондів, ми робитимемо все належне для розвитку місцевої ініціативи на рівні територіальних громад.

— Президентський проект змін до Конституції передбачає введення норм, які мають посилити роль місцевого самоврядування як елемента укріплення демократії в Україні. Наскільки такі пропозиції кореспондуються з тими напрацюваннями, які вже зроблено на урядовому рівні?

— Загалом підходи до цієї проблеми приблизно однакові, всі, у тому числі й парламентські партійні фракції, визнають необхідність децентралізації влади та передачі повноважень з центру на нижчий рівень. Але можна і не чекати прийняття нової Конституції, це питання майбутнього, а, наприклад, внести лише певні зміни до чинної Конституції щодо місцевого самоврядування та зміни до Бюджетного кодексу, які можна розглянути вже на цій сесії. Зазначу, що Прем'єр-міністр Ю. Тимошенко послідовно підтримує розвиток місцевого самоврядування, проводить через Кабінет Міністрів відповідні постанови, які розв'язують проблеми, що накопичувалися роками.

Отже, є шанс виробити спільну позицію і внести зміни, якщо не до Конституції, то хоча б до законів про державні адміністрації, місцеве самоврядування, які дали б можливість громадам об'єднуватися, утворювати єдиний представницький орган. І, маючи збільшену територіальну основу, через додаткові надходження до свого бюджету формувати бюджет розвитку, а не проїдання, як тепер.

— Відомо, що Мінрегіонбуд під вашим керівництвом розробив законопроект «Про засади державної регіональної політики», нові редакції законів «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про адміністративно-територіальний устрій України», «Про місцеві державні адміністрації», законопроект «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України». Як добитися реалізації цих намірів?

— Якщо ми звернемося до Конституції України, то помітимо, що норми стосовно місцевого самоврядування виписано, виходячи з різних теорій — громадівської, державницької, навіть дуалістичної, тобто навіть тут немає єдиного розуміння суті функціонування та розвитку місцевого самоврядування.

Отже, нам варто обрати, нарешті, якусь одну теорію, яку будемо реалізовувати через відповідні нормативні акти. Ми повинні сформулювати ті завдання, які належить розв'язувати місцевому самоврядуванню, визначити повноваження, які слід передати з рівня центральної влади, обрахувати необхідні для розв'язання завдань фінансові ресурси, скориставшись стандартами управління і соціальних послуг. Ми повинні провести децентралізацію податкової системи, щоб місцеве самоврядування отримало свої фінансові джерела, не очікувало трансфертів і субвенцій з держбюджету для виконання делегованих повноважень (яких, до речі, має бути значно менше, ніж власних, а цього сьогодні немає).

Слід подбати про механізми співпраці між органами виконавчої влади і місцевого самоврядування, виключити тут дублювання і можливі суперечності. Всі — держава і громади — мають працювати в одному напрямі, але кожен реалізовуючи свою функцію.

Для того, щоб ця система належно функціонувала, потрібно також забезпечити підготовку і добір кадрів органів місцевого самоврядування. Заміщення вакантних посад у виконавчих органах має відбуватися виняткова на конкурсній основі, без прив'язки до виборів у представницьких органах. Не може бути такого, щоб після виборів міського голови чи ради змінювалися кадри у виконавчих органах, інакше матимемо, як сьогодні, вічних учнів у владі. Після останніх виборів відбулося значне, приблизно на 80 відсотків, оновлення депутатського складу рад усіх рівнів. Із 172 голів міст обласного значення повторно обрані лише 75. Майже 59 відсотків міст отримали вперше обраних керівників, які не мають спеціальної освіти у цій сфері.

— Яке місце в реформуванні місцевого самоврядування посідає адміністративно-територіальна реформа. Ми всі пам'ятаємо, як вона провалилася у 2005 році. А нині є впевненість у тому, що її слід проводити?

— Поза будь-яким сумнівом. Якість надання соціальних послуг залежить від розміру території, обсягу місцевого бюджету, зрештою, кількості населення. Аналіз показує, що громада кількістю до 2 тисяч осіб не в змозі сама утримувати, наприклад, дитячий садок і ФАП, не кажучи вже про інші питання життєдіяльності.

Уточню, що не йдеться про перекроювання меж наявних адміністративно-територіальних одиниць, районів, областей — ми маємо сформувати дієздатні територіальні громади, провести своєрідне їхнє укрупнення.

Подивіться, якою нині є структура сільрад. 40 відсотків із них має менш як тисячу мешканців, ще третина — від 1 до 2 тисяч, 20 відсотків — від 2 до 5 тисяч і 5 відсотків — понад 5 тисяч жителів. І ми повинні дати собі відповідь на запитання, які сільські ради спроможні виконувати повноваження, визначені законодавством, у повному обсязі?

Ще трохи статистики. Протягом останніх п'яти років зменшення міського населення тримається на рівні приблизно 0,3 відсотка на рік, а чисельність сільського населення щороку зменшується на відсоток, тобто втричі швидше! Отже, падає частка сільського населення серед усього населення України. Однак Україна досі залишається найменш урбанізованою державою серед європейських. У нас за статистикою в селі мешкають майже 31,5 відсотка населення.

Хоча у нас значна кількість сільського населення, яке статистика не вважає сільським, насправді працює і живе у великих містах, передусім у містах-мільйонниках, де відбувалось пожвавлення виробництва, будівництва та торгівлі. Переїзд до великого міста — це серйозна проблема для самого міста, яке починає захлинатись від неконтрольованого зростання чисельності мешканців. Такий був латиноамериканський шлях, який привів у Мексиці та Бразилії до створення величезних міських агломерацій з численними проблемами водночас із знелюдненням решти територій. Україні такий шлях не підходить.

Наше завдання полягає в тому, щоб люди мали можливість проживати там де їм комфортно, і мати роботу неподалік від місця проживання. Такими є мета, завдання адміністративно-територіальної реформи.

Маємо зрозуміти, що місцеве самоврядування — це не лише права, а й здатність реалізовувати ці права. У будь-якій державі дотаційні громади є винятками. Держава визнає лише ті територіальні об'єднання громад, які здатні реалізовувати функції місцевого самоврядування. Тому нині в Європі відбуваються процеси укрупнення громад. Зокрема, це з успіхом зроблено в сусідній Польщі, а в нас лише заговорюють проблему.

Спроба здійснити адміністративно-територіальну реформу в Україні у 2005 році була невдала не тому, що обрали невірну мета, а тому, що не вистачило на те політичної волі. Більшість політиків тоді не завдали собі клопоту ознайомитися з документами, заглибитися у проблеми розвитку територій...

Але той досвід і ті напрацювання не повинні канути в Лету. Нині в Мінрегіонбуді трудяться чимало фахівців, які були причетні до тієї реформи, разом з ними ми напрацювали Концепцію реформи адміністративно-територіального устрою і сподіваємося, що вона не стане купою зіпсованого паперу.

Маю надію, що під час нинішньої президентської кампанії політики нарешті дослухаються до закликів від населення, від представників місцевого самоврядування децентралізувати владу, передати повноваження на місця. Нехай держава займається стратегічними, державними справами, а не розподіляє дотації та пільги, а для цього треба сформувати дієздатні громади, в тому числі за допомогою адміністративно-територіальної реформи.

— Проблема збереження Затоки з регіональної перетворюється на загальнодержавну. Неконтрольований видобуток портом піску приведе до екологічної катастрофи. Її треба призупинити і перейти до розробки плану з порятунку населеного пункту, який може повторити долю Атлантиди, — вважає голова постійної комісії Одеської облради з АПК Олександр КАШТАНОВ

РЕАЛІЇ

Тепло «на трьох»

Норму вугілля, яке повинні безплатно отримувати пенсіонери закритих шахт, урізали втричі. Але навіть цього колишні гірники не отримали і зустрічатимуть зиму в холодних будинках.

На закритій шахті «Сніжнянська» у Сніжному Донецької області — 850 пенсіонерів, які мають право на безплатне отримання палива. За законом, колишніх гірників повинні забезпечувати 5,9 тонни вугілля щороку. Але, за словами голови ради ветеранів шахти Миколи Почепцова, паливо за талонами цього року отримали одиниці. За минулий рік вугілля привезли лише половині шахтарів, за позаминулий — усього 20 відсоткам ветеранів.

У Донецькій області понад 135 тисяч осіб мають право на пільгове отримання побутового палива — це 738 тисяч тонн на рік. За даними обласної державної адміністрації, з початку року завезено 405 тисяч тонн, що становить 55 відсотків від річного завдання. Вугіллям (у тому числі неповною нормою) забезпечені 71 відсоток громадян, які мають на це право. Що таке «неповна норма», Микола Почепцов красномовно пояснив: «Нам сказали, що є рішення обласної адміністрації, узгоджене із Міністерством вугільної промисловості, про те, щоб возити шахтарям лише по 2 тонни вугілля. Тобто вантажівка привозить паливо одразу для трьох пенсіонерів. Але навіть цієї норми нам не дають! До мене щодня звертаються люди із одним питанням: як ми житимемо взимку, чим опалюватимемо будинки? Крім того, вугілля — незрозумілого походження, навпіл зі штибом».

Державні підприємства «Донецька вугільна енергетична компанія», «Дзержинськвугілля», а також шахти імені Засядька, «Путилівська», «Новодзержинська» та шахта імені Горького виконали завдання із завезення піврічної норми побутового палива і розпочали забезпечення побутовим паливом за друге півріччя. А ось пенсіонери закритих шахт, якими опікується ДП «Укрвуглеторфреструктуризація», з початку року отримали лише 38 відсотків від річної кількості палива. Ще гірша ситуація — на шахтах так званої третьої групи (тобто таких, що готуються до закриття), там привезено 28 відсотків від обсягу побутового палива. Працівникам шахтобудівельних підприємств дали лише 16 відсотків від річної норми вугілля.

Народний депутат України, голова профспілки працівників вугільної промисловості України Віктор Турманов звернувся до керівництва області із проханням узяти під особистий контроль ситуацію із забезпеченням побутовим паливом у регіоні. Найгірша ситуація, за словами депутата, склалася на державних підприємствах «Сніжнеантрацит», «Торезантрацит», «Орджонікідзевугілля», «Шахтарськантрацит», «Красноармійськвугілля», «Добропіллявугілля», шахтоуправлінні «Південнодонбаське №1», шахтоуправлінні імені Чапаєва та інших. Лідер профспілки висловив сподівання, що обласна влада сприятиме вирішенню проблеми.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 13-Й СТОР.

«Ріжуть» один з п'яти керамзитових заводів

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Два місяці тому у Вінниці зупинили завод «Керамзит», тепер тут демонтують печі. Власники підприємства нарікають на кризу, що призвела до збитковості виробництва. Робітники стверджують, що завод можна було врятувати.

Найбільшим споживачем вінницького керамзиту був будівельний холдинг «Київміськбуд», а також низка інших будівельних організацій. Крім вітчизняних споживачів, продукцію купували зарубіжні замовники — з Польщі, Угорщини, Словаккії. Контрольний пакет акцій підприємства — у інвестора з Естонії.

Невдала реконструкція

— Ви поговоріть з колишнім директором заводу Данилевським Віталієм Володимировичем, — каже один з робітників підприємства. — Він нам розповідав, що завод брав участь у розбудові Вінниці. Без цього матеріалу не будували жоден будинок. Та ще недавно черги були за цією продукцією. Навесні все вимели доценту. Навіть під час кризи все одно купували нашу продукцію. Тепер уже нема чим торгувати, бо завод не працює. Але чому ж тоді не виплатили зарплату з грошей, які виручили за проданий керамзит? Уже за три місяці заборгували те, що ми заробили...

З 1971 року, часу пуску підприємства, на «Керамзиті» виготовляли вкрай необхідну продукцію. Тепер про завод залишається тільки спогади.

Наміри власника заводу спершу були більш ніж обнадійливі. На підприємстві є три великі печі. Дві з них довгий час простоювали. Торік їх реконструювали, планували збільшити обсяги виробництва. А тепер... демонтують і продають обладнання. Чому? На думку робітників, реконструкцію провели невдало. Після запуску печей почало виходити з ладу деяке обладнання. Але у голови правління Артура Соколова інша точка зору.

— На превеликий жаль, ми справді змушені демонтувати реконструйовані печі, — каже пан Соколов. — Газ настільки подорожчав, що виробництво продукції стало збитковим. Ми платимо за газ удвічі дорожче, ніж білоруси. У них працює нині п'ять печей. Дешевший керамзит і в Польщі. Ще недавно планували вийти на їхній ринок. Детально вивчили його. На той час ціна нас задовольняла. Тому й взялися за реконструкцію двох печей, щоб збільшити обсяги виробництва. Мало того, що газ дорогий. За нього вимагають 100-процентну передоплату. У травні попрацювали п'ять днів, і нас відключили від газу. У червні ще тиждень виробляли продукцію, і все. Зараз на заводі не знайдете навіть купки керамзиту.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

На під'їзді до заводу «Керамзит» вам неодмінно запропонують купити... керамзит. Перед цим скажуть, що завод не працює, тому там його шукати марно. На запитання, звідки ж тоді продукція, відповідь дадуть теж у питальній формі: «Вам треба керамзит чи те, де він взявся?»

Розпродують обладнання та техніку

На запитання, чим зараз зайняті робітники, начальник цеху Володимир Іващук відповів: «Демонтуємо піч. Витягуємо цеглу. Все це роблять наші робітники». Ще один співрозмовник додав, що одну з печей уже майже закінчили розбирати. Зняли всі кабелі, інше обладнання. «Там є що знімати і продавати!..» За його словами, так само на продаж виставляють техніку. Йому, зокрема, відомо, що продають бульдозер, екскаватор, баштовий кран, навіть легкові автомобілі.

Робітників заводу турбує, чи не така само доля чекає й на третю піч з виробництва керамзиту? «Вона ж у робочому стані, — наголошують співрозмовники. — Але не працює. Є на те якась причина. Нам про це ніхто не каже».

НАША ДОВІДКА

В Україні нараховується п'ять заводів із виробництва керамзиту — утеплювача з обпаленої за спеціальною технологією глини. Один з них — у Вінниці. На цьому підприємстві виготовляли керамзит декількох фракцій. Особливість вінницького керамзиту в тому, що це екологічно чиста продукція, виготовлена зі спеціальної глини, яку видобувають тільки в одному кар'єрі області.

«Перший, який доводиться закривати...»

— До цього я тільки будував заводи, — продовжує розмову Артур Соколов, — у Вінниці планували теж збудувати ще один новий завод з виробництва керамзиту і залізобетонних конструкцій. Уже підготували документи на отримання кредиту, але кризова ситуація кардинально змінила наші плани...

Щодо третьої печі, то її залишати теж економічно невигідно. Одна така піч не може працювати з прибутком. Тому власник заводу, а ним є естонська фірма, прийняв рішення про припинення виробництва у Вінниці. Змушені продавати обладнання й техніку, щоб повернути людям борги із зарплати. Поки що «закрили» тільки за травень місяць. На заводі всі знають: останнім отримує зарплату директор. Навіть у цій складній ситуації я не порушую цей принцип.

— Є в нас боржники, — продовжує розповідь співрозмовник. — Не заплатило за поставлений керамзит одне з підприємств з Криму. Ми подали позов до суду, підготували документи в прокуратуру. Не повністю розрахувалися навіть деякі відомі будівельні компанії...

Чи не найбільше шкодують за втраченим підприємством його робітники, особливо ті, хто віддав йому багато років. На їхню думку, треба було знайти інвестора, який би згодився витягти завод з економічної скрути. Адже його продукція завжди матиме попит. Тим більше, що аналогічних підприємств у державі рівно стільки, скільки пальців на одній руці. Влада теж мала б підключитися до пошуку такого інвестора. Може, ще не пізно?..

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: невдовзі про завод «Керамзит» у Вінниці залишиться тільки згадка.

Фото автора.

* ДО УВАГИ УРЯДУ! * ДО УВАГИ УРЯДУ! * ДО УВАГИ УРЯДУ! * ДО УВАГИ УРЯДУ! *

Хто врятує Затоку?

Затока — невелике селище за сто кілометрів від Одеси — вже давно вважається «перлинкою біля Чорного моря». Чудові піщані пляжі, розсип пансіонатів, турбаз і будинків відпочинку, дитячі санаторії зробили Затоку одним з найулюбленіших місць відпочинку для жителів близького й далекого зарубіжжя. Тільки в нинішній курортний сезон тут відпочивало понад 400 тисяч чоловік.

Але мало хто з відпочивальників знає про те, що над курортним селищем навис дамоклів меч екологічної катастрофи. Затока повільно поринає в Чорне море. Біда на селище звалилася не через стихійне лихо, а з волі людей.

Колись у Затоці офіційно було дозволено видобуток піску. Баржа піску за нинішніми ринковими цінами коштує 100 тисяч доларів. Пісок у Затоці не простий, а кварцовий, тобто практично на вагу золота. Щодня із селища йшло понад 60 залізничних вагонів з піском. Він добувався силами Білгород-Дністровського морського торговельного порту. У результаті стали обвалюватися береги, і море почало атаку на сушу.

Жителі Затоки забили тривогу, побоюючись за свої життя, за житло і майно. На короткий строк видобуток піску було припинено, а потім знову відновлено. Ось кілька цифр: у 2003 році порт вибирав 30 тисяч тонн піску, в 2005-му — 60 тисяч, в 2007-му — 80 тисяч тонн, у нинішньому портовики планують вийти на 100 тисяч тонн піску.

Море — грізна стихія, і людина інколи просто не в змозі впоратися з її буйством. Так і в Затоці. Нещодавно в морі зник двоповерховий житловий будинок по вулиці Чорноморській, 9.

Телефони корпунктів: Одеса — (048) 237-92-27; Донецьк — (062) 338-50-09; Вінниця — (0432) 66-12-76

По вуха у смітті опинилося одне з найчистіших колись міст України

ГАРЯЧА ТЕМА

Мешканці Тернополя мало того, що вже майже два місяці змушені дихати смородом, який іде від неприбраного сміття, тепер ще й не сплять ночами. Саме вночі зрідка, але сміття все-таки вивозять. Машини, які перекидають контейнери, гримлять так, що не до сну.

Де будувати новий полігон

Місце вивезення відходів — таємниця за сімома замками. Принаймні керівники міста її не розголошують. Хоч насправді ніякої таємниці немає, варто лише спуститися, скажімо, трохи нижче Микулинецького кладовища, яке неподалік колишнього кар'єру. Величезні кучугури сміття гниють, розкладаються під сонцем і нестерпно смердять. Добре, що мертві цього не відчувають, а на живих, судячи з усього, ніхто не зважає. У купах сміття копирсаються циганчата, бомжі, складаючи «улов» у великі картаті сумки. Тепер їм не треба їхати за кілька десятків кілометрів у Малашівці на місце колишнього сміттєзвалища. Потрібний об'єкт — неподалік від центру міста. Мешканці приміських сіл скаржаться, що сміття з Тернополя вивозять на їхню територію. Запротестували проти таких «подарунків» і деякі райцентри, невеликі полігони яких не спроможні прийняти сотні тонн відходів, що їх продукує щодня обласний центр. Скажімо, у Ланівцях місцеві мешканці на знак протесту перекрили не лише в'їзд на місцеве сміттєзвалище, куди з Тернополя таємно завезли кількасот тонн відходів, а й дорогу на Київ.

Не дала відповіді щодо шляхів вирішення актуальної проблеми і недавня сесія обласної ради. За словами першого заступника голови облради Сергія Тарашевського, який очолював спеціальну комісію з цього питання, конкретних рішень поки що немає. Нібито вибрано три ділянки для будівництва сміттєпереробного заводу, але переговори тримаються у таємниці, щоб не викликати зайвих хвилювань у громадськості. Це підтвердив і голова облради Олексій Кайда: переговори ведуться з територіальними громадами області і за її межами, але оскільки справа набула розголосу, то вони болісно реагують на спроби розмістити на їхніх територіях таке підприємство. Щоправда, депутати вирішили внести зміни до обласного бюджету з тим, щоб виділити півмільйона гривень на виготовлення проектно-кошторисної документації для будівництва сміттєпереробного заводу.

Що робити зі старим

Представники громадських організацій, санітарні лікарі, екологи організували проведення «круглого столу» на тему: «Тернопіль. Сміття. Альтернатива». Вони констатували, що питання треба вирішувати комплексно, адже небезпечним для довкілля є не лише Малашівське сміттєзвалище, а й інші. З 28 сміттєзвалищ, що експлуатуються в області, лише третина паспортизовані, тому стихійними смітниками обростають околиці сіл, береги річок, ставків, лісосмуги.

Нагадаю, мешканці села Малашівці заблокували в'їзд на територію сміттєзвалища (закритого санепідемстанцією ще 12 років тому!) на початку серпня цього року, відколи сплив термін, який вони давали міській владі Тернополя для вживання заходів.

Між тим, Малашівське сміттєзвалище вже горить. За словами Сергія Тарашевського, він звернувся до фахівців з МНС із проханням дати свою оцінку ситуації, бо якщо вогонь проникне глибше, більша частина Тернополя може залишитися без води. «Тернопільводоканал» уже попередив про можливе погіршення її якості. Щоправда, аргументують це промиванням труб напередодні зимового сезону. Але якщо раніше ця процедура тривала один-два дні з відключенням води, то нинішня розтягнулася на кілька тижнів, щоправда, без відключення. Споживачів просять повідомляти про випадки, коли з кранів потече брудна або з неприємним запахом вода.

Хоч ці питання безпосередньо стосуються життєдіяльності людей, але влада, як може, їх завуальовує. Переговори щодо нових полігонів, способів утилізації сміття, можливих інвесторів утаємничені. Усі попередні суперпроекти, якими міський голова Роман Заставний та інші очільники годували громадськість протягом останнього часу, виявилися мильною бульбашкою.

Останнє повідомлення з «фронту» сміття, озвучене на прес-конференції першим заступником міського голови Оленою Лакомою, оптимістичне. Побутові відходи з Тернополя почали вивозити. Їх пресуватимуть і складатимуть у 160-літрові мішки з намірами у майбутньому переробити. Щодо місця складування, то, найімовірніше, йдеться про вже згадуваний колишній кар'єр неподалік від вулиці Микулинецької. Проти цього виступає обласна держекоінспекція, адже складувати тверді побутові відходи в межах міста забороняє закон. Та й вирішує це проблему тимчасово — всього на місяць-два.

Замість післямови

На баках зі сміттям напис: «Тернопіль — чисте місто». Звучить, як насмішка. Недарма хтось закреслив «чисте» і написав «брудне». Хто б міг подумати, що одне з колись найчистіших міст України, яке постійно виборювало перші місця з благоустрою, опиниться на межі екологічної катастрофи? Лише за останній рік за показниками якості життя обласний центр скотився на кілька пунктів. Хоча нічого дивного в цьому немає, якщо проаналізувати, чим останнім часом займалася місцева влада. Політичні розбори, земельний дерибан, приватизація комунального майна... Та у таких масштабах, що Верховна Рада змушена була створити тимчасову слідчу комісію з приводу зловживань міської ради. Матеріали розслідування було озвучено на сесії парламенту і передано до правоохоронних органів. Є намагання перевести у політичну площину і питання утилізації сміття. Деякі політичні сили, представники різних гілок влади з цього приводу вже почали обмінюватися «компліментами» і з'ясовувати, хто більше винен. Але яка там політика? Міській владі належить передусім займатися господарством. Хіба не для цього обирала її громада? Політикою ми ситі по саму зав'язку. Тобто по сміття.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Фото автора.

P. S.

Коли стаття була підготовлена до друку, стало відомо, що до Тернополя приїхали представники Торгово-промислової палати Італії в Україні. Вони зустрілися з керівництвом області. На думку італійців, доцільно продовжити експлуатацію Малашівського сміттєзвалища, що дасть змогу сконцентрувати кошти на одному об'єкті, зробити його безпечним, збудувати тут сміттєпереробний завод. Однак мешканці Малашівців категорично проти того, щоб полігон неподалік їхнього села далі використовувався. Влада також вважає економічно обґрунтованим будувати завод у новому місці, де можна було б облаштувати територію для складування побутових відходів. З цією метою розпорядженням голови облдержадміністрації зарезервовано земельну ділянку площею 12 гектарів неподалік села Миролюбівка. Дізнавшись про це, мешканці цього та навколишніх сіл також почали готувати акції протесту. Як це часто в нас буває, їм ніхто нічого не пояснює, а люди бояться такого сусідства. Вивчається можливість спорудження заводу і на інших ділянках. Італійські фахівці віддали Малашівці з тим, щоб на місці ознайомитися з проблемою.

Вони не приховували, що без підвищення тарифів за вивезення сміття не обійтися. При цьому посилалися на Європу, де вони майже у сто разів вищі, ніж в Україні. Звичайно, непогано було б порівняти і зарплату, але вже очевидно: за чистоту міста його мешканцям доведеться платити набагато більше. Інвестиційні проекти прийматимуть лише на конкурсних засадах. До Тернополя вже приїжджали представники кількох фірм, щоб вивчити можливості співпраці. Вони не приховують своїх побоювань щодо можливих фінансових ризиків, спричинених інфляційними процесами. Влада також готова взяти участь у співфінансуванні проектів. Питання про те, хто все-таки розгрібатиме тернопільське сміття, поки що залишається відкритим. Очевидно одне: на прикладі Тернополя можна буде відпрацювати механізми вирішення цієї проблеми, яка є актуальною для багатьох міст України. Але поки вирішується концептуальне питання, місто знову задихається у відходах, які нікуди вивозити вже сьогодні.

ДО РЕЧІ

Якщо навіть вирішиться питання про будівництво сміттєпереробного заводу, то на це піде щонайменше рік-два, а що робити зі сміттям сьогодні? Нині його обробляють хімікатами, щоб не плодились гризуни. Не знаю, як щодо гризунів, але мух стільки, що на нижніх поверхах неможливо відчинити вікно, а бродячі собаки бігають зграями.

ПРЯМА МОВА

Ще на одну небезпеку звернув увагу голова обласної організації «Зелений світ» Володимир Видайко: «Мешканці Тернополя навіть не підозрюють, що чекає їх, якщо продукти розпаду з Малашівського полігону потраплять у водосховище (поруч — Івачівський водозабір, звідки п'є воду 80 відсотків населення обласного центру, — Л. Л.). Тоді ніякі фільтри не очистять води, просто немає таких технологій. Її доведеться завозити, а це дуже дорого. Нині влада займається пошуком нових ділянок під сміттєполігон, але ніхто не каже, що буде зі старим. Самій сільській владі не впоратися із розгрібанням багаторічного сміття».

* ДО УВАГИ УРЯДУ! * ДО УВАГИ УРЯДУ! *

Море буквально на очах з'їдає територію дитячого протитуберкульозного санаторію «Затока», побудованого ще в 1937 році. Ще кілька років тому від стін санаторних корпусів до берега моря було 350 метрів, сьогодні хвилі хлюпочуть практично в палатах для хворих дітей. Змило в море літні веранди для дітей, які ніжилися там на ласкавому сонці. Вода знищує дитячі ігрові майданчики.

По суті, з морською стихією борються сьогодні тільки депутати Затокської селищної ради на чолі з її головою Надією Федорівною Ярцевою.

— Керівництво порту, — розповідає вона, — добуваючи пісок, не має дозвільних документів. Є рішення обласної держадміністрації десятилітньої давності на проведення днопоглиблювальних робіт на морській частині підхідного каналу до порту. Але термін дії цього документа вже давно минув.

Справді, для нормального функціонування час від часу порт зобов'язаний займатися днопоглиблювальними роботами для забезпечення проходу суден до причалів. Але чому це роблять на шкоду людям, погіршуючи умови їхнього життя, прирікаючи селище на знищення?

Берегова зона селища знищується буквально на очах: зникають піщані пляжі, вода підступає до будинків. У цьому на власні очі переконалися чиновники з обласної державної адміністрації, відвідавши з робочою поїздкою Затоку. Їхнє враження від побаченої картини екологічного варварства портовиків виявилося настільки сильним, що було підписано розпорядження глави Одеської області Миколи Сердюка про негайну заборону виїмки піску. Здавалося б, екологічна ситуація має змінитися на краще. Але з'ясувалося, що заборона носить тимчасовий характер і діє до моменту одержання портовиками всіх необхідних дозвільних документів.

— Цей перепочинок короткочасний, — переконана голова Затокської селищної ради Надія Ярцева. — Документи упорядкують, і видобуток піску відновлять. А нам доведеться, напевно, перетворюватися на іхтіандрів та русалок.

Хто врятує Затоку? Обласні чиновники? Не віриться. Одна надія на Кабінет Міністрів, який просто зобов'язаний вжити екстрених заходів з порятунку «перлинки біля Чорного моря».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

* СТАТИСТИКА * СТАТИСТИКА * СТАТИСТИКА *

Заробітки падають, а зарплатні борги продовжують зростати

На Прикарпатті номінальна заробітна плата штатного працівника (не враховуючи працівників статистично малих підприємств та зайнятих у фізичних осіб-підприємців) у липні цього року становила 1717 грн.

Як повідомило головне управління статистики в Івано-Франківській області, вона зменшилася на 1,3% порівняно з попереднім місяцем, але зросла на 5% порівняно з липнем 2008 р. Реальна ж заробітна плата цих працівників у липні впала порівняно з червнем п. р. теж на 1,3%, а порівняно з липнем 2008 р. — на 8,8%.

Загальна сума невиплаченої заробітної плати в цілому по області станом на 1 серпня п. р. становила 8,8 млн. грн., що на 6,4% більше, ніж на 1 липня п. р. На економічно активні підприємства припадає 70% загальної суми боргу, 29,6% — на підприємства-банкрути, 0,4% — на економічно неактивні підприємства, які зупинили діяльність у 2001—2008 рр.

Станом на 1 серпня заборгованості із виплати заробітної плати за рахунок коштів бюджетів усіх рівнів в області немає.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Жителі Хмельниччини платитимуть більше за проїзд приміськими поїздами *(Укрінформ)*

За словами Харківського міського голови Михайла ДОБКІНА, цього року метробудівники максимально виконають усі роботи, щоб освоїти кошти, виділені з Держбюджету на будівництво станції метро «Олексіївська», яку мають відкрити 2010 року *(Укрінформ)*

СИТУАЦІЯ

«Толя йшов вулицею і плакав...»

У Вінниці з виставки викрали картину 13-річного художника Анатолія Гайструка, учасника багатьох міжнародних і всеукраїнських художніх виставок.

— Я шокована, — каже заступник начальника управління культури міської ради Галина Надоленко. — Скільки ми проводимо виставки, ніколи такого не було. А це ще й в дитини вкрали. Це ж травма на все життя!..

Мати юного художника пані Наталія розповіла, що після того, як Анатолію запропонували взяти участь у виставці, приуроченій до Дня Вінниці, він представив свою найкращу роботу — «Сонячне місто». Її неодноразово хотіли купити. Останній раз пропонували десять тисяч гривень. Але художник відмовлявся. Вважав картину своїм найкращим здобутком. Експозицію виставки розгорнули у сквері Козицького у центрі. Робота юного художника була поруч з картинами знаних у Вінниці майстрів пензля. «Її виставили об 11 години 30 хвилин, — продовжує мати художника, — а о 16.35 картини не стало...». Протягом усього часу мати й син знаходилися поруч, спілкувалися з відвідувачами, фотографувалися на прохання декого з них.

— Після 16-ї ми збиралися йти додому, — уточнює пані Наталія. — Толя відлучився купити води. Я залишилася розмовляти з відвідувачами, іншими художниками. Стояла за двадцять метрів від картини. Коли побачила, що роботу почали знімати, підійшла ближче, а Толиної картини нема. Спершу у нас із сином і гадки не було, що роботу вкрали. Подумали, що її зняли і занесли у приміщення Спілки художників. Ми перепитали усіх, кого знали, зайшли у Спілку, але марно. Сподівалися, може, хтось зателефонує... Увечері занесли заяву в міліцію. Толик ішов вулицею і плакав, а в мене від цього серце країлося навпіл. Тільки згодом я зрозуміла, що хтось «полював» за картиною. Але як він міг непомітно пронести полотно немалих розмірів?..

Довідка

Робота «Сонячне місто» 90х80 сантиметрів. Написана олією у 2007 році. Анатолій Гайструк працював над нею протягом місяця. «Колорит міста на ній передано в дуже ніжних тонах, — каже художник-живописець Світлана Тілець. — Вона глибока і довершена, а ще, як кажуть, настроєва. Виконана у техніці так званої лісcировки. Дорога робота».

— Це був єдиний злочин, який скоїли на День міста у Вінниці, — каже начальник Ленінського райвідділу міліції Віктор Сидоренко. — Хоча масові заходи зазвичай не обходяться без пограбувань, квартирних крадіжок, зґвалтувань тощо. За фактом крадіжки порушили кримінальну справу. Сподіваємося, що знайдемо роботу нашого юного художника.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Роки і праця роблять місто молодим та сильним

У день Різдва Пресвятої Богородиці своє 375-річчя відзначила Славута

Серед районних центрів області це місто завжди було одним із найпривабливіших та економічно найпотужніших. Але гості й славутчани, котрі зібрались привітати його з днем народження, в один голос твердили: за останні роки воно наче ожило, помолодшало, стало ще красивішим. На тлі сучасних будов спогади старожилів про те, як тут з'явився перший автобус, як деревом вистелили тротуар однієї з центральних вулиць, як налагоджували роботу перших промислових підприємств, молоді здавались просто нереальними історичними картинками. Але славутчани не просто пережили все це, а своїми руками збудували чудове місто.

У тому, що аж ніяк не кожне місто може продемонструвати такий само промисловий потенціал, який має Славута, можна не сумніватись. Його ще раз продемонстрували виробничі колективи, проходячи у святкових колонах. Тут були і суконарі, що зуміли попри всі негаразди, втримати виробництво, і швейники, які здолали шлях від повоєнної артілі до сучасного ЗАТ «Горинь», котре шиє вироби для замовників із Франції, Бельгії та Китаю. Підприємство «Славутапапір» щорічно постачає на ринки до 4,5 тисячі тонн паперу, успішно конкуруючи з іншими виробниками. Справді європейську марку ось уже кілька років поспіль тримає Славутський цикорієсушильний завод. Він виготовляє сировину для десятків кондитерських, молочних, фармацевтичних підприємств і за обсягами виробництва є одним із найпотужніших в Європі. А пивовари знають, що з товаром Славутського солодового заводу важко конкурувати іншим харчовикам. Справжнім лідером у будівельній та виробничій галузях стало ЗАТ «Прогрес», котре об'єднало десятки різнопрофільних підприємств. Новобудови, зведені його працівниками, сьогодні прикрашають не тільки Славуту, а й інші міста країни.

Перелік тих підприємств, які наполегливо працюють, долаючи всі кризові й фінансові перепони, можна продовжувати ще і ще. У кожного своя історія: хтось виміряє її десятиліттями, а хтось буквально за кілька років зумів пройти стрімкий шлях від створення до утвердження на сучасному складному ринку. Але ті майже півсотні заводів, фірм, компаній, що нині успішно працюють в місті, стали серйозною підтримкою для нього самого. Вони дали людям роботу і надію на завтра.

Коли однодумці разом

Поза сумнівом, найбільшим досягненням команди нинішнього міського голови якраз і стало те, що вони зуміли об'єднати зусилля багатьох. І не тільки на рівні міста чи району. Чи не вперше за майже тридцятилітню історію Хмельницької АЕС, котра розташована буквально за кілька кілометрів від Славути, від розмов про підтримку територій тридцятикілометрової зони перейшли до реальних справ. Серйозну фінансову підтримку в цьому надали депутати обласної ради. А її голова Іван Гладуняк не приховував, що до мешканців цього краю у нього особливе ставлення. Адже сам свого часу розпочинав свою діяльність із посади міського голови міста енергетиків. Тому проблеми славутчан йому не просто близькі, а й добре зрозумілі.

У місті переконані, саме завдяки згуртованій роботі депутатів вперше за багато років сусідства з атомною станцією славутчани отримали на розвиток території близько дванадцяти мільйонів гривень. Така фінансова підтримка стала помітною для кожного мешканця міста. Завдяки їй було відремонтовано міський палац культури, котрий став гордістю міста. Ще із довоєнного будинку офіцерів його зуміли перетворити на справжній палац. Ось-ось тут відчинить двері для молодят ще й новенький ЗАГС.

Паралельно із цим грандіозні ремонти і реконструкції проведені у місцевій лікарні, в ліцеї-інтернаті, на стадіоні. Що вже казати про ремонти доріг, впорядкування вулиць... Місто не просто причепурилось, а стало привабливим, зручним і комфортним для життя. Його не просто люблять. Ним пишаються.

Прапор, який поєднав тисячі

А в тому, що це справді так, можна пересвідчитись, перечитавши цікаву рукописну книжку. Автором її міг стати кожен, висловивши свої побажання рідному місту або просто освідчитись йому в своїх почуттях. Але перш ніж це зробити, треба було поставити ще один підпис, вишиваний, на прапорі міста.

Розпочалось все з того, що міський голова видав розпорядження про те, що прапор Славути має бути виготовлений руками його мешканців. Спочатку два роки тому депутати затвердили малиново-синьо-зелений триколор, на якому засяяло сонце життя, світла і пізнання. А вже після того унікальне полотно почали вишивати.

Цілий рік прапор переносили від колективу до колективу, виставляли на святкових вулицях, передавали із рук в руки, з родини в родину, аби кожен охочий зміг вишити на ньому кілька своїх хрестиків. У результаті дванадцять тисяч чоловік долучились до цієї роботи, і полотно було створено із майже двох мільйонів крихітних хрестиків.

— Це не просто єднало людей. Це наче долучило кожного до історії творення і рідного міста, і української держави, — переконаний міський голова.

На підтвердження цього всі, хто взяв участь в акції, отримали спеціальний сертифікат. Хтозна, можливо, через віки родини славутчан пишатимуться, що саме їхні предки брали участь у створенні міських реліквій. А в тому, що такою стане рукотворне знамено, можна не сумніватись.

За 375-річну історію міста багато поколінь доклали своєї праці і старань для того, щоб воно змогло пройти через всі випробування. Свою Славуту, сучасну, європейську, але сповнену щирим українським духом, творить нинішнє покоління. І воно може гордитись своєю працею.

ПРЯМА МОВА

— Переконаний, потрібно забути розмови про кризи та негаразди, а знайти однодумців і взятись за роботу, — каже міський голова Василь Сидор. — Нехай розпочнемо з малого, але якщо кожен зробить свій крок, то й буде пройдений весь шлях. Не потрібно шукати ідолів, потрібно кожному зрозуміти, що він сам відповідає за все, що робиться в його родині, місті та країні.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

На знімках: свої стібки на прапорі рідного міста поклав ініціатор акції «Вишиємо прапор міста разом!» міський голова Василь Сидор; окрім феєрверка, лазерного шоу, виступів відомих естрадних співаків, концертних програм в дні святкування славутчани могли побувати на щедрому ярмарку, побачити справжні козацькі забави і почути святковий залп козацьких гармат.

Фото автора.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Розташована на річці Горинь, Славута вперше була згадана в історичних документах 1619 року. З 1633 року про неї говорять уже як про місто, що отримало Магдебурзьке право, яке давало можливість вільного розвитку торгівлі та ремісництва. Майже до кінця XVII століття воно перебувало під владою Польщі, а згодом перейшло до Правобережної України. За радянської влади статус міста Славута здобула 1938 року. Нині в районному центрі проживає 37 тисяч чоловік. В місті працюють 43 промислові підприємства. Успішно розвивається будівельне, харчове, швейне, меблеве виробництво. З 1819 року, коли у місті було збудовано православний храм, престольним святом Славути стало Різдво Пресвятої Богородиці — в цей час славутчани святкують день міста.

Цілий рік прапор переносили від колективу до колективу, виставляли на святкових вулицях

Цукровий детектив

ОСТРІВЦІ ЗАБУТОЇ ІСТОРІЇ

Починаючи вести цю рубрику, я й гадки не мала, які дивовижні біографії мають деякі пам'ятки. Такого не вигадаєш — забракне фантазії. Дім, про який хочу розповісти цього разу, був збудований як садиба для цукрового магната, потім став школою, потім — спиртзаводом, потім його використовували для реабілітації алкоголіків, потім довгий час він стояв пусткою, а тепер у ньому... Але чекайте, про все по черзі!

Село Цибулів, як і вся Черкащина, у XIX сторіччі було покрите лісами. Сьогодні, їдучи полями, у це важко повірити. Пейзажі змінив цукровий бум, коли сотні гектарів лісів вирубали для вирощування буряків. Тоді ледь не в кожному селі з'являлися цукрові заводи. Нині більшість цих пам'яток індустріальної культури знищено. Частину зруйнували під час Другої світової війни, а інші не витримали переходу з соціалістичного на капіталістичний лад. Сьогодні на Черкащині навіть цукровий завод — рідкість. Більшість із них пішла на металобрухт у буремні дев'яності. А ось у Цибулеві збереглася будівля ще того, дореволюційного, заводу. Саме його я й хотіла відвідати, але, проїжджаючи центром села, побачила химерну будівлю з цифрою 1914 угорі. Дім нагадував башту у чотири поверхи з прибудовою. Точніше, прибудова була практично розібрана, без даху, заросла бур'яном, вздовж неї бігала, на щастя, прив'язана, кавказька вівчарка. Верхні поверхи «башти» теж, схоже, пустували. Зате до одного з вікон була прикріплена супутникова антена, біля порогу зграйкою паслися гуси, а навколо цього дивного будинку люди копали городи.

Чесно кажучи, я звикла до того, що такого типу пам'ятки або стоять, нікому не потрібні (у більшості випадків), або там «осідає» чи то відділ культури, чи музей, чи ще якась держорганізація. Але щоб там жили люди, такого я ще не бачила, тож вирішила познайомитися з господарями. У дорозі, що вела до обійстя, вгадувалися сліди колишньої розкоші. Очевидно, тут колись була вимощена бруківкою алея. Тепер про це нагадували лише поодинокі камінці, що стирчали з землі, та поріділий ряд тополь. Зате хтось посадив вздовж «парадного» в'їзду смородину. «Не так аристократично, зате практично», — подумала я про теперішніх «поміщиків».

Зачувши чужого, величезний собака голосно загавкав, і на ганку з'явилася господиня. Я їй розповіла, що пишу про забуті пам'ятки і мене зацікавила історія її будинку. «Ви не перша до мене приходите, — почала свою розповідь жінка. — Вже стільки і покупців, і страховиків, і краєзнавців тут побувало. Але я не збираюся нікому цей будинок продавати!» Далі вона розповіла мені дивну історію цієї споруди.

1914 року цей маєток збудував пан Рогозинський. Навпроти стояв його цукрозавод (до речі, стоїть і досі). Власне на «цукрові» гроші дім і було зведено. Однак після революції цукрозавод і будинок перейшли у державну власність. У 30-х у маєтку організували фабрично-заводське навчання для дітей-сиріт, а згодом — середню школу. До 1982 року, коли у Цибулеві збудували нове приміщення для школи, багато поколінь селян отримали середню освіту саме у колишньому маєтку цукрозаводчика. Потім у спорожнілому приміщенні вирішили облаштувати спиртзавод. Але ідея виявилася невчасною — саме розпочалася горбачовська антиалкогольна кампанія. Тоді місцева влада круто змінила плани і вирішила, підкоряючись моді того часу, перепрофілювати спиртзавод на лікувально-трудовий профілакторій, де планувалося лікувати від алкоголізму. Але хаос, що панував на початку дев'яностих, призвів до того, що маєток залишився стояти пусткою. Селяни потроху розбирали його — кому були потрібні цегла, метал, дошки... Через це вціліла лише «башта», а прибудова перетворилася на руїни.

2004 року директор місцевої школи Ольга Михайлівна Ковальська, якій на той час місцева влада не виділила ані квартири, ані будинку, вирішила опікуватися маєтком. Власне, тоді до нього краще підходило слова руїна. Тож ця руїна виявилася непотрібною ані цукрозаводу, ані селищній раді, от і виділили вони її пані Ользі, яка впродовж останніх п'яти років намагається її відбудувати так, щоб і про минулі часи нагадувала, і жити можна було. «Але для цього потрібні великі гроші, — каже Ольга Михайлівна. — Прибудову треба знести, бо її вже неможливо відбудувати, а «башту» ще ремонтувати й ремонтувати. Ми з чоловіком самі усе робимо, своїми руками. Тому процес йде повільно. Ось бачите, перед будинком садок, а раніше було звалище. Ми тут уже багато чого зробили. Хочемо отримати кредит для завершення робіт. Потрібно десь 150 тисяч гривень, але поки що жоден банк не готовий виділити нам, сільським педагогам, таку суму».

Чесно кажучи, під час розмови з пані Ольгою мене весь час брали сумніви, чи правильно, що держава місцеві пам'ятки ось так просто віддає людям, неспеціалістам в архітектурі та історії. Крім того, приватна власність передбачає і певну приватність. Тобто, добре, що пані Ольга виявилася приємною людиною і показала та розповіла усе про цей будинок, а що якби тут оселився хтось з іншим характером? Так і залишилася б хай маленька, але пам'ятка, за огорожею? Розвіяв мої сумніви останнє запитання, яке я поставила пані Ользі: «А що було б, якби 2004-го вам не вдалося отримати цей будинок?» Відповідь була короткою, але вичерпною: «Його б уже рознесли».

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: так виглядає маєток Рогозинського сьогодні.

Фото автора.

Стаємо вегетаріанцями... не з власної волі

РЕАЛІЇ

Минулого року громадяни нашої держави спожили м'яса майже вдвічі менше за норму раціонального харчування. Не оптимістично виглядають перспективи і 2009-го, у першій половині якого реалізація м'яса скоротилася ще на півтора відсотка. А втім, у нас є можливість забезпечувати себе високоякісним м'ясом вітчизняного виробництва, відмовившись від сумнівного імпорту.

Золотий бичок волинських селекціонерів

У радянські часи з Волині мало не щодня в Москву, Ленінград, Київ, індустріальні центри України відправлялося до десятка вагонів-рефрижераторів з яловичими і свинячими тушками, ковбасами, шинками, іншою смакотою. Працюючи в три зміни, Луцький, Ковельський, Нововолинський м'ясокомбінати не встигали переробляти всієї худоби, яка вирощувалася в області. Правдами і неправдами, через могоричі керівники господарств добивалися дозволу відправити свою живність на забій. І все-таки худоба, яку вже час було пускати під ніж, перестоювала, марнувалися корми, перевитрачалися кошти. Сьогодні про ті часи м'ясопереробники згадують з ностальгією. Поголів'я великої рогатої худоби в області за роки незалежності скоротилося з 960 до 242 тисяч голів, ще більших втрат зазнало свинарство. Тож сировини для виробництва м'ясокомбінатам не вистачає, доводиться користуватися імпортною, не завжди якісною. Гасло: «Вітчизняний фермер нас нагодує» поки що себе не виправдовує. Чому ж так сталося?

Одна із причин малої зацікавленості селян у розвитку тваринництва — низька його продуктивність, тож і прибутковість. І не дивно: виробництво яловичини у нас вважалося другорядним, а головним завжди було отримання молока. Відповідно, й худоба на фермах була переважно молочних порід. Зарадити справі вирішили волинські селекціонери, вивівши протягом 1974—1994 років місцеву м'ясну породу великої рогатої худоби. Вона була створена методом складного відтворювального схрещування порід: чорно-рябої і червоної польської (материнської) з абердин-ангуською, герефордською, лімузинською (батьківською).

Базовим господарством став колгосп ім. Кірова Ковельського району (тепер СТзОВ «Зоря»). За п'ятнадцять років волинська за чисельністю поголів'я вийшла на перше місце серед вітчизняних м'ясних порід.

Що ж приваблює у ній господарів? Перш за все ця м'ясна порода невибаглива до кормів і умов утримування. З весни і до пізньої осені, були роки що й до середини грудня, її випасають на луках. Охоче їсть як соковиті, так і грубі корми, не гребує навіть болотною рослинністю. Для її утримання не потрібно капітальних споруд, гноєтранспортерів тощо. Відтак затрачається у двадва-три рази менше ручної праці, у десять скорочуються енерговитрати. В господарствах Ковельського району торік собівартість центнера приросту цієї худоби становила 470—560 гривень, рентабельність виробництва — до 20 відсотків.

Важливо, що волинська м'ясна майже на третину переважає ровесників місцевих молочних порід за живою масою і добовими приростами, до того ж має так зване мармурове м'ясо, яке відзначається високими смаковими якостями. Вихід м'якоті на кілограм кісток — 5,1—6,1 кілограма, що на 8—10 відсотків більше, ніж у худоби молочних порід. Вирощування таких бичків стало справою прибутковою. Не випадково в Ковельському районі, де, власне, й виведено породу, волинська м'ясна дедалі частіше витісняє з селянських обійсть молочну худобу. Для Волині, яка має 350 тисяч гектарів природних луків і пасовищ, ця справа виглядає надзвичайно перспективною.

Те що маємо — не цінуємо

У серпні в Ковелі відбулася науково-практична конференція «Проблеми та шляхи розвитку м'ясного скотарства в сучасних умовах». На ній багато теплих слів прозвучало на адресу творців волинської м'ясної, зокрема, казали про завідувача лабораторії генофонду порід західного регіону Інституту розведення і генетики тварин УААН Тимофія Янка і директора СТзОВ «Зоря» Володимира Потапчука. Віддаючи належне господарям, учасники конференції все-таки головну увагу зосередили на проблемах галузі. Відзначалося, що в Україні утримується лише 108 тисяч голів м'ясної худоби, в тому числі корів — 41,5 тисячі (з них майже 40 відсотків волинської породи). Тоді як у Франції поголів'я ВРХ м'ясних порід налічує майже одинадцять мільйонів, з них чотири мільйони — корів. Розуміючи важливість цієї роботи, держава доплачує господарствам за нарощування поголів'я м'ясного напряму.

Хіба можна вважати нормальною ситуацію, коли на сто корів м'ясних порід отримуємо за рік лише 80 телят. У Франції, на яку б нам слід рівнятися, цей показник становить 95—100. Зауважу: збиток, якого зазнають господарства від однієї незаплідненої корови, сягає понад три тисячі гривень.

Сьогодні ж 78 відсотків поголів'я волинської породи зосереджено в одній області, до того ж в основному в Ковельському районі. Тим часом є реальні можливості розповсюдження її в інші регіони. Адже розведенням волинської м'ясної займаються 14 племзаводів і 22 племрепродуктори. У СТзОВ «Зоря», наприклад, зараз є для реалізації 300 телиць, але багатьох, хто хотів би таку купити, стримує ціна — сім тисяч гривень за голову. Тож держава мала б потурбуватися про надання дотації для придбання такої худоби.

На конференції порушувалася також проблема розфасовки і збуту м'яса. Навіть Ковельський комбінат, на який в основному надходить на забій худоба волинської породи, не доплачує за високу споживчу якість м'яса. Директор СТзОВ «Зоря» Володимир Потапчук вважає, що ціна за таке м'ясо повинна бути значно вищою. Так, до речі, було за Радянського Союзу.

А тим часом проблема збільшення виробництва яловичини в Україні стоїть надзвичайно гостро. Зараз на її долю припадає усього 14 відсотків в м'ясному раціоні громадян нашої країни, що явно недостатньо для вирішення загальнодержавної проблеми з забезпечення населення цим продуктом. Це навіть за того, що минулого року середньостатистичний українець спожив лише 46 кілограмів м'яса, при нормі раціонального харчування 82 кг.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: бички волинської м'ясної породи викликали великий інтерес у відвідувачів виставки «Волинь-Агро 2009».

Фото автора.

МІНІСТР ІНІЦІЮЄ

Високий статус зобов'язує

«Без міцної державної фінансової підтримки ми не матимемо жодного шансу для створення українських «гарвардів», — переконаний Іван Вакарчук.

Найкращі українські ВНЗ повинні не лише готувати професіоналів, а й розвивати науку. Щоб допомогти їм у цьому, держава надасть відповідну підтримку і статус «дослідницький» — відповідну постанову прийняв Кабінет Міністрів України.

Фінансування програм розвитку розпочнеться з 2011 року, коли криза послабне і університети матимуть ще час, щоб реалізувати можливості. Нагадаємо, статус дослідницького надається на сім років.

Уряд прийняв критерії, яким повинні відповідати навчальні заклади, щоб отримати статус дослідницького. Наприклад, за останні п'ять років у ньому мають бути захищеними не менш як 300 кандидатських і 50 докторських дисертацій, у штаті університету мають працювати щонайменше 150 професорів (докторів наук) та 500 доцентів (кандидатів наук), 500 аспірантів. В університеті має бути бібліотека з не менш як мільйоном книг, власне видавництво, не менше 10 власних наукових журналів. Його співробітники повинні публікувати щонайменше 150 статей щороку в наукових журналах високого рівня. Якщо технічний чи технологічний ВНЗ захоче отримати статус дослідницького, в нього також має бути не менше 50 патентів або ліцензій на власні винаходи.

«Статус дослідницького не пожиттєвий, — пояснює міністр Вакарчук, — через сім років після присвоєння його потрібно підтвердити за усіма параметрами».

На сьогодні його отримали вже сім університетів.

Урок від учня

МОНОЛОГ ПЕДАГОГА

Розумні дитячі очі досвідчений учитель помічає одразу. Коли в класі зорі́ють такі оченята — наче крила виростають. Пригадуються цікаві історичні факти, виринають з підсвідомості педагогічні прийоми, тобою оволодіває натхнення і ти стаєш маестро...
Запалюємо зорі і наділяємо талантами не ми. Завдання педагога — не дати їм згаснути дочасно.

Перевіряючи перше домашнє завдання, я, наче грім серед ясного неба, почула від світозарного хлопчика: «Я не готовий до уроку. Ставте двійку».

Я остовпіла. На попередньому уроці він давав розумні коментарі, знаходив креативи проблемних історичних питань. І раптом...

Зазвичай я забороняю дітям казати: «Я не готовий», «я не знаю» тощо. Завжди кажу їм: треба вчитись виходити із ситуації. Треба активізувати свій мозок. Не можна опускати руки.

Колеги мені зауважують: на моїх уроках «слабкі діти» несуть ахінею, а я їх не зупиняю і слухаю. Так, слухаю, бо знаю, що найголовніше — «розговорити» дитину, дати відчути їй, що вона тобі цікава, що вона може. Тому дозволяю демонструвати свої таланти, підтримую будь-яку творчість. Хочеш — малюй, хочеш — співай, але тільки тупо не мовчи!

А тут чую від розумного хлопчика відмову відповідати взагалі. Питаю: «Чому не підготувався?» — «Усім підручники дали, а мені — ні!». Справді, в бібліотеці він не отримав книжку.

— Візьми мій підручник.

— Ні, вашого не братиму!

У класі вчились брат із сестрою. Я звернулась до них: «Чи не дасте одну книжку однокласнику?» — «Так!».

— Я не візьму. Мені підручник треба було дати, коли всім давали.

Такої нерозумної принциповості від розумного учня я не чекала.

З того часу почалось протистояння. Школяр намагався довести, що він поганий учень. Кожного уроку підводився і гордо казав: «Я не готовий, ставте двійку». Якось я таки поставила її, але поведінка не змінилася. Я не знала, чому він так поводиться, але точно знала, що оцінка — це не тільки мірило рівня знань, це інструмент у руках учителя, яким він не може користуватися як кувалдою.

Ставити хлопцю щоразу двійку — це ставити «незадовільно» собі. Я почала ігнорувати його відмови. Намагалась поговорити після уроків — марно.

Та природні здібності робили своє: не готуючи домашніх завдань, матеріал з історії він засвоював на уроках.

Розумник отримав достатній рівень, а я очікувала високого, творчого. Бачила його потенціал, і серце боліло: що я роблю не так, чому він не любить мій предмет? Так образився за підручник?

Наступного року в нього він був, але порозуміння не прийшло.

Мої прагнення закохати «розумні очі» в історію були марними. Мої учні перемагали в олімпіадах, писали і захищали роботи в МАН, друкувались в періодичних виданнях, захоплено працювали на уроках.

А він... У випускному класі хлопець серйозно зайнявся хімією та біологією. На мої уроки майже не ходив, їздив до репетиторів у райцентр. Я розуміла, як йому важко. Намагалась полегшити його життя. Давала завдання, які не вимагали зубріння.

Якось він таки підготувався до уроку і я почула відповідь, яку чекала п'ять років, на яку сподівалась, відколи побачила ті розумні очі.

Я розхвилювалась, сказала про його талант, своє бажання бачити його кращим істориком школи, а може й... а він... Промовчав. А пізніше написав мені листа.

...Я зрозуміла свою помилку. Я відкрила вкотре Америку. Дуже часто батькам і вчителям здається, що вони краще знають, що треба дитині. Вони сердяться, сумують, ламаючи дитину під себе. А так не можна. Дитина — це особистість, і цим усе сказано. Як часто діти стають в житті безпорадними аутсайдерами, бо були надто слухняними. У школі, вдома, на вулиці. Вони не вміли сказати «ні».

Мій учень не став істориком, та я якось інтуїтивно зберегла в ньому власне «я», його вміння вибирати. Я не зламала його. В педагогіці, як і в медицині, важливе гасло: «Не нашкодь!».

У школі немає вчителя історії, вчителя математики. У школі є ВЧИТЕЛЬ. І зовсім не важливо, чи знають діти формули і дати, важливо навчити їх людяності, благородства, навчити казати «ні», концентрувати свої вміння, прощати і багато, багато чого ще — важливішого, ніж хронологія та логорифми.

Коли мене запитують: «Ви викладаєте історію в школі?», твердо кажу: «Я вчитель історії в школі, я вчу дітей життя через історію».

Учитель — це скульптор, але його шедеври не виставляють в музеях. Учитель — це лікар, але його пацієнти рідко дякують за лікування, а то й зовсім не хочуть лікуватись. Учитель — це артист, але йому не аплодують захоплені глядачі...

Мій розумний учень став студентом медичного університету, набравши з хімії та біології по 200 балів із 200 можливих. І я щаслива, що не отруїла його шкільне життя двійками. І хоч би як я любила історію, виявилось, що діти люблю більше, а, значить, правильно обрала професію, а, значить, зможу виховувати майбутніх вчителів і лікарів. Я їх вчитиму і завжди вчитимусь у них...

Олена КИЯНИЦЯ.

с. Мирнівка
Джанкойського району.
Крим.

Із листа Вчителеві

Коли перший раз прийшов на ваш урок історії, був здивований. Учитель говорив з нами, як з рівними. Але...

Ваш метод навчання, зізнаюся, спочатку мені був далекий, мені не вистачало посидючості, терпіння весь урок бути уважним і працювати. До того ж обсяг домашніх завдань був аж ніяк не дитячий. Я частенько не виконував їх. Моя поведінка згодом стала зухвалою, бувало, я брехав, через що довіра й прихильність учителя до мене різко підірвалися. Мене ігнорували на заняттях, я у відповідь не виконував ваші вимоги. Був упевнений, що вчитель мене не поважає. Насправді я глибоко помилявся. Я зрозумів це, коли після моєї непоганої відповіді з теми ви сказали про мене все, що думали. За що я щиро дякую вам.

Що стосується вашої методики навчання, то я запропонував би посилити вимоги до учнів. Бажаю учнів, які сперечатимуться з вами не про оцінку, а з теми уроку.

З повагою, Каміль.

ШИРШЕ КОЛО

...І навчатимуть ремесел

У центрі Черкас поруч із Свято-Михайлівським кафедральним собором завершується будівництво духовної школи для дітей, позбавлених батьківського піклування та сиріт. Ініціатор і опікун інтернату — митрополит Черкаський і Канівський Софроній. За словами священнослужителя, в школі діти не лише навчатимуться, а й опановуватимуть ремесла шевців, кравців, різьбярів, вишивальниць, іконописців.

ЩОДЕННИК

«Ми успішно, організовано почали навчальний рік», — запевнив міністр освіти журналістів на брифінгу, присвяченому Дню знань.

Що мав на увазі Іван Вакарчук? Те, що в українських селах недорахувалися цьогоріч 80 шкіл? Чи те, що 1 вересня діти в окремих закладах зустрічали зі сльозами на очах, бо двері шкіл були під замками (про дві з них розповів «Голос України» 4.09.09 р.)?

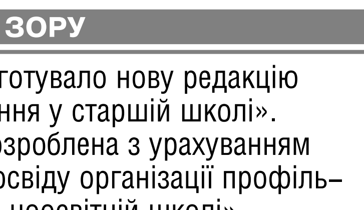
«Це (успішний, організований початок. — Авт.), а також створення умов для рівного доступу до вітчизняної освіти — найголовніші наші завдання», — констатує міністр. — ... Ми очікуємо, що реформи стимулюватимуть підвищення якості освіти...».

Правильні слова. Але хто може пояснити успішним абітурієнтам, які не вступили до омріяних ВНЗ тільки тому, що пільговики «перейшли» їм дорогу, чому ректори не попросили у МОНУ додаткових місць?

І. І.

Втілюємо НОВЕ так, щоб УСЕ залишити по-старому?

ТОЧКА ЗОРУ

Міністерство освіти і науки підготувало нову редакцію «Концепції профільного навчання у старшій школі».
Так, МОН пише: «Концепція розроблена з урахуванням вітчизняного та зарубіжного досвіду організації профільного навчання в старшій загальноосвітній школі».

Питання. Чи врахований той зарубіжний досвід, завдяки якому в старших класах перестають усіх вчити потроху ВСЬОГО? Щось не було чути, що заради якості освіти через технології профільного навчання ми відмовляємося від ТАКОЇ кількості інваріативних предметів, котра лише у нас доходить до двох десятків. Весь світ у старших класах має лише 9-10 предметів. Це з урахуванням профільних.

Схоже, розробники концепції МОН не хочуть погодитись з тим, що все населення країни не будуватиме своє майбутнє виключно через горнило вищої освіти.

Далі МОН пише: «Профіль навчання визначається з урахуванням інтересів школярів та їх батьків, перспектив здобуття подальшої освіти і життєвих планів учнівської молоді; кадрових, матеріально-технічних, інформаційних ресурсів школи; соціокультурної і виробничої інфраструктури району, регіону».

Питання. А як бути з реальним рівнем здатності/нездатності випускника основної школи (9-й клас) до реалізації задекларованих інтересів? Чи заклади профільної шкільної освіти — це суть «клуби за інтересами»? Яке місце у нашій освітній системі займуть СТРУКТУРНІ механізми МОТИВАЦІЇ до освіти? Чи ми такі ментально могутні, що будь-яку кризу мотивації переломимо своїми методичними службами? Виходить, на відміну від усього світу, нам достатньо посадити дітей по класах та пояснити їм нагальну потребу в освіченості, а всіх педагогів пропустити через адекватний тому інструктаж в інститутах післядипломної «доосвіти»?

Може, більш плідним буде пошукати відповідь на питання: «Як нації, успішні в освіті та науці, досягають того без методичних служб, без бюджетних інститутів перепідготовки «недоготовлених» спеціалістів та без Академій наук?» Відповідь буде: «Завдяки адекватній часу суспільній МОТИВАЦІЇ».

Із Конвенції: «Профільне навчання здійснюється у загальноосвітніх навчальних закладах різного типу: однопрофільних і багатопрофільних школах, спеціалізованих школах, ліцеях, гімназіях, колегіумах, школах з класами з поглибленим вивченням окремих предметів. Профільне навчання може здійснюватися на базі чи за участю позашкільних навчальних закладів».

Питання. Якщо тут перераховані усі заклади, що існують у нашому шкільному «вінегреті», то ЩО дійсно НОВОГО можна здійснити зі старшокласниками тією педагогічною командою, котра в основному займається малечею?

Питання до самого себе: «Чому болить душа від усього цього?»

А тому, що без збільшувального скла видно: все ОЦЕ «нове» нагадує прісно відоме СТАРЕ — маємо черговий паперовий проект з переписом нових красивих назв, що НІЧОГО не міняє.

Це ж якою «багатою» країною треба бути, щоб підтримувати механізм, який безперестанку видає «документи» описового характеру: від наказу (як в армії) про початок навчального року до переліку усіх «двічі два — чотири» звичайної шкільної кухні?

Технологічно не так складно перепрофілювати наявні заклади КОМУНАЛЬНОЇ власності у відповідності до нових суспільних очікувань ГРОМАДИ. Для цього досить команді з 4-5 розумних експертів надати повноваження, щоб за рік підготувати як нову мережу, так і людей до нових умов роботи в ній. Нам лише бракуватиме порядної міцності, щоб не реагувати на стенання VIP-представників СТАРОГО. На усіх владних рівнях. Освітня система держави ще не здатна готувати дійсно ГРОМАДЯНСЬКИХ лідерів. І не буде здатною без справжньої профільної освіти, де головним є міцна продуктивна ЯКІСТЬ, а не здатність видати бажане за дійсне.

Володимир БЄЛИЙ.

Херсон.

ФОТОФАКТ

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Лікар-волонтер Нік Вільямс (*на знімку*) з американського штату Аляска, батько трьох синів, працює з вихованцями Черкаської обласної школи-інтернату для дітей, хворих на сколіоз. У дитинстві він переніс тяжку операцію і вже 22 роки допомагає нужденним у різних країнах світу.

КРИК ДУШІ

Церкви горять

Про те, що в Україні горять церкви, повідомляли вже не раз, аж занадто часто це трапляється...

Розумію, що більшість простих парафіян — це люди, далекі від історії, і вони, можливо, й не усвідомлюють справжню цінність тієї старенької церкви, до якої ходили. Але погано, що і ті, хто одягнув рясу, досить часто дивляться на старовинні церкви як на звичайні «культові споруди». Людей вміщається мало, клопоту з нею багато, вигляд — непрезентабельний, грошей на ремонт та збереження — чимало, а доходів... Та вже краще нова — цегляна чи бетонна, і побільше — як ангар.

Серед різних версій масовості пожеж є і навмисні підпали. З метою «звільнити площу». Церква згоріла, а з нею і всі проблеми (якщо пам'ятку зруйновано, згідно із законодавством, вона вилучається з Державного реєстру нерухомих пам'яток України).

Дуже не хотілося б вірити у такий перебіг подій, проте факти примушують замислитися над тим, що сучасні власники чи користувачі історичних споруд не надто зацікавлені в їх збереженні. Ніхто не стверджує, що вони навмисно їх руйнують. Ні, вони, швидше за все, просто віддають долю історичної спадщини в руки Божі і вмивають свої. Стоятиме — добре, хай стоїть, згорить — поплачуть, поохають про людське око і забудуть.

Як хто б не ставився до релігії і церкви, до різних віровизнань і конфесій, але стара церква, мечеть, костел, кірха, синагога чи кенаса вже не є звичайною культовою спорудою. Це — пам'ятник тисячам наших предків, і суспільство не має право віддати його долю на суд людям, які часом мають приблизне уявлення про його цінність.

За роки незалежності в Україні знищено понад сотню дерев'яних церков! Панове, вдумайтеся — це ж культурна катастрофа! Незворотні втрати! Треба щось робити. Негайно. Хтось мусить відповідати за збереження історичних пам'яток. І не хтось «взагалі», а їхні власники або користувачі особисто. Не можете, не хочете — віддайте державі — нехай вона охороняє або шукає ті добрі руки, які збережуть.

І головне — треба раз і назавжди відбити бажання знищувати старі споруди. І вписати в закони як норму, що пам'ятки, визнані історичними, з обліку не можуть бути зняті, навіть якщо їх знищили. У випадку пошкодження або руйнування власник зобов'язаний відновити споруду в первісному вигляді, із застосуванням відповідних матеріалів, інструментів і технологій. Не може чи не хоче — втрачає всі права на споруду і землю під нею без будь-якої компенсації.

Вважаю, якщо згоріла церква, то її треба відновити. Такою, як була! І тому було б непогано (на майбутнє), якби власники і користувачі вже сьогодні потурбувалися про створення макетів та точних креслень, зразків матеріалів і технологічних вузлів (про всяк випадок, не дай Боже, випадок). Краще, щоб не згодилося, але — хай буде!

На мою думку, якщо законом заборонити споруджувати на місці згорілих церков нові, а вимагати тільки відновлювати старі, кількість пожеж різко зменшиться, а увага до збереження старих споруд суттєво зросте.

Ми, нащадки, не маємо права пустити з димом дух і працю, мрії і сподівання мільйонів наших предків. Бо це — з тих злочинів, прощення яким немає...

Євген ШУЛЬГА,
історик.

Новомосковськ
Дніпропетровської області.

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Гарний господар і чуйна людина

У нашому селі працює свиноферма, вирощують велику рогату худобу, у колишньому магазині створено молодіжний клуб. І все це завдяки молодому, енергійному і талановитому бізнесмену Олександру Арсенюку. Його фотографія прикрашає районну Дошку пошани.

Окрім того, що Олександр Іванович — гарний господар (заасфальтував дорогу і переймається благоустроєм селища), він ще й дуже добра і чуйна людина. Якщо хтось звертається до нього за матеріальною допомогою, він не відмовляє і надає посильну. Особливо О. Арсенюк уважний до людей похилого віку — пенсіонерів і інвалідів.

Євгеній ПАНАСЮК,
інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Щиборівка
Красилівського району
Хмельницької області.

ФОТО З КОНВЕРТА: ЕМОЦІЇ

Життю і радості назустріч!

Фото Людмили ХВОЇ.

Бобровиця
Чернігівської області.

Для нас і освітлення — розкіш

ЛИСТ ДЕПУТАТУ

У нашому селі Бабичі, що на Черкащині, постійні перебої у подачі електроенергії. Окрім того у нас не працює магазин, немає природного газу, до нас не заходить рейсовий автобус, щоб з'їздити у Канів на базар. Тобто люди, які все життя пропрацювали біля землі, тепер виживають, як можуть. Навіть освітлення для нас — розкіш...

На сторінках «Голосу України» часто читаємо про добрі вчинки народних депутатів. І нам дуже хотілося б, щоб і депутат від нашого округу, за якого проголосувала третина люду Черкащини, згадав про своїх виборців і допоміг нам вирішити нагальні проблеми.

Проте ми лишень бачимо його по телевізору, як він у перших рядах блокує трибуну, як працює у слідчих комісіях чи займається боксом...

Може, хоч перед президентськими виборами наш депутат допоможе нам відкрити у селі магазин. А можливо, ще й посприяє налагодженню графіку заїздів до села рейсових автобусів та відновленню регулярного постачання електроенергії.

З великою повагою,

І. ПАНЧЕНКО,
І. МІЩЕНКО,
Ю. КУЗЬМЕНКО
(усього 8 підписів).

Бабичі Канівського району
Черкаської області.

ПРОБЛЕМА

У шахтарських селищах не вистачає вугілля

Ми, активісти Брянківської міської ради Організації ветеранів України Луганської області, які представляють ветеранів війни й праці, пенсіонерів і вдів загиблих шахтарів, звертаємося до перших осіб країни й області із проханням про допомогу.

У перші роки після здобуття Україною незалежності за рішенням владних структур у місті закрили більше половини діючих шахт. А це призвело до безробіття, міграцій, розпадів родин та інших соціальних негараздів. І однією з проблем є забезпечення колишніх працівників шахт пільговим вугіллям для побутових потреб. Починаючи з 2004 року графіки подачі палива порушуються, росте заборгованість.

Станом на 7 вересня 2009 року отримувачі вугілля міста забезпечені паливом на перше півріччя менш як наполовину.

Як виборці й громадяни України, ми звертаємося до нашого керівництва із проханням погасити заборгованість із забезпечення вугіллям за попередні роки й не допустити зриву в поточному.

Б. ТОКАРЄВ,
голова міської ради ветеранів міста Брянка,
С. ТЮРИКОВ,
голова ради ветеранів селища Замківка,
В. ДЕРЯГА,
голова ради ветеранів селища Краснопілля (усього 10 підписів).

Луганська область.

Щоб не заблукати у передвиборних нетрях

Майбутні президентські вибори — одна з найвагоміших віх у сумбурному сьогоденні нашої країни. Адже від нового глави держави громадяни очікують надійного утвердження монолітної законності та стабільного піднесення життєвого рівня на тлі зміцнення державності й авторитету української нації.

Тому Президентом України має стати людина глибокої ерудиції, щирої відданості справі розвитку і процвітання власної держави, яка демонструватиме достатню прозорливість і передбачуваність у вирішенні нагальних народногосподарських завдань.

Тож сподіватимемося, що цього разу українці не повторять нерозважливої майданної ейфорії і висунуть на пост лідера нації достойного претендента.

Щоб не помилитися у визначенні, кожен виборець мусить чітко усвідомити нинішню непросту ситуацію і власну громадянську відповідальність за долю своєї Вітчизни. А для цього необхідно мати достатнє уявлення про об'єктивні риси, заслуги і особисті інтелектуальні можливості претендента, підтверджені державницьким хистом, політичною мудрістю, принциповою наполегливістю і динамічною працездатністю.

Безперечно, кожен кандидат намагатиметься якнайширше оприлюднити свою передвиборну програму. Та чи зможе пересічний виборець достатньо розібратися у морі одноманітної інформації, до того ж здебільшого вдало завуальованої яскравими демагогічними обіцянками?..

Микола НАРІЖНИЙ.

Гадяч
Полтавської області.

Соромно за телевізійні новини

Щовечора чекаємо на новини з телеекранів, щоб дізнатися про те, чим жила країна, область, столиця. Людей цікавить, які політичні справи (не чвари!) відбулися, скільки овочів заклали на зиму, чи якісне взуття пошили, який хліб випікають. Це набагато важливіше, ніж хто кого, як і за що вбив, забрав гроші, втік за кордон. Навіщо кілька днів вести розмову про одну і ту саму негативну подію? Вибачте, але мені соромно за наші новини!

Кожного дня країна працює в полі, варить сталь, видобуває вугілля, вирощує овочі, пшеницю. Навкруги вирує прекрасне життя! Праця швачок, токарів, будівельників — ось що повинно бути головним у новинах. А хліборобів, які нас годують, згадують лишень, коли йде «битва за врожай». Та чи допомогла держава в цій «битві»?

Я не сумую за «колишніми» новинами, де не все висвітлювалося, проте і нинішнім шеф-редакторам каналів потрібно змінити подачу інформації і розібратися: це важливо, це — другорядне, а те — взагалі довідка для міліції.

Досить негативу! Потрібно працювати «з вогником», патріотизмом, виховувати наших дітей добрими, міцними духом, вчити любити державу і трудівників, які роблять її кращою!

Валентина ОДНОЛЬКО,
педагог, пенсіонерка.

Київ.

А де конкретні програми?

Деякі лідери партій перед виборами порушують питання про підвищення пенсії до 1300 гривень і мінімальної зарплати до 1500 гривень. Як на мене, так всі ці обіцянки розраховані на безграмотних людей. Хоча в нашій країні мінімальні зарплати й пенсії можуть бути значно вище. Але річ у тім, що ці гроші олігархи відразу ж забирають за рахунок підняття цін на харчові продукти, необхідні ліки, комунальні послуги тощо. Вони добре засвоїли дві арифметичні дії — відняти та поділити.

Мало хто з політиків виступає з обгрунтованими пропозиціями: як відновити економіку країни, промисловість, налагодити роботу сільського господарства. Потрібні конкретні програми з наповнення бюджету, і тільки тоді соціальний статус маленького українця справді буде підвищено.

Як живе правляча еліта, на яких машинах їздить, як одягається й відпочиває, знаємо із засобів масової інформації. Багато статей витрат наших керівників можна було б скоротити, а ці гроші перерозподілити на соціальні потреби. Але чомусь це питання у Верховній Раді на порядок денний не виноситься...

Анатолій ДОВБИШ,
пенсіонер з 47-річним виробничим стажем.

Запоріжжя.

Лише два претенденти залишилося на звання країни–господаря світового чемпіонату з хокею 2015 року — Чехія та Україна. Як передає радіо «Прага», питання про місце проведення турніру вирішиться на конгресі Міжнародної хокейної федерації (ІІХФ), котрий відбудеться у травні наступного року в Кельні (Німеччина).

Турнірна хроніка

Боротьба. Гернінг (Данія). Чемпіонат світу. Жінки. Вага до 48 кг. Фінал. Марія Стадник (Азербайджан) — Лариса Оржак (Росія) — 3:0. Поєдинок за «бронзу». **Людмила Балушка (Україна) — Яна Стадник (Велика Британія) — 5:0. До 51 кг.** 1. Маттсон (Швеція). 2. Хан Кум Ок (КНДР). **3. Олександра Когут (Україна)**, Кай (Япония). Зустріч за бронзову медаль Олександра Когут виграла у Наталії Буду (Румунія) — 3:0.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 11-й тур. «Динамо-2» (Київ) — «Зірка» (Кіровоград). 2:0. «Дністер» (Овідіополь) — «Десна» (Чернігів). 2:1. «Сталь» (Алчевськ) — «Кримтеплиця» (Молодіжне). 0:0. «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Арсенал» (Біла Церква). 2:0. «Нафтовик» (Охтирка) — «Севастополь». 0:1. «Фенікс» (Калініно) — «Львів». 1:0. «Олександрія» — «Енергетик» (Бурштин). 4:1. «Волинь» (Луцьк) — «Нива» (Тернопіль). 2:1.

«Севастополь» — 26 очок, «Геліос» — 24, «Волинь» —20, «Кримтеплиця» — 18, «Львів» — 17, «Динамо-2», «Олександрія», «Десна», «Арсенал» — по 15, «Сталь», «Енергетик», «Зірка» — по 14, «Дністер» — 12, «Нафтовик» — 9, «Фенікс», «Прикарпаття», «Нива» — по 8, «Харків» — 1.

Чемпіонат Італії. 5-й тур. «Інтер» (Мілан) — «Наполі» (Неаполь). 3:1. Голи: Ето'О, 2, Мілito, 5, Лусіо, 32 — Лавессі, 37. **«Інтер»:** Жуліо Сезар, Майкон, Самуель, Лусіо (Кордоба, 88),Ківу, Камбіассо, Дзанетті, Станкович, Снейдер (Мунтарі, 46), Міліто, Ето'О (Мансіні, 90).

Чемпіонат Бельгії. 8-й тур. «Брюгге» — «Зюлте-Варегем». 3:1.

Бокс. Американець Кріс Арреола, який завтра проведе бій проти чемпіона світу за версією WBC в суперважкій вазі українця Віталія Кличка, розповів про свій настрій. «Я налаштований перемогти і зробити це красиво. Ні, ви не побачите боротьби на дальній дистанції, як це зазвичай буває в поєдинках з участю Кличка, не буде в рингу і фестивалю джебів. Це буде дуже жорсткий, безкомпромісний бій. Все буде незвично для Кличка».

Сам Віталій Кличко спростував чутки про те, ніби вже планує проведення свого наступного бою. Нагадаємо, що початок цим чуткам поклала відмова американського суперважкоговика Кевіна Джонсона від запланованого на 10 жовтня бою проти іншого перспективного боксера, кубинця Одланьєра Соліса. Як причину відмови представники Джонсона вказали на можливість проведення поєдинку проти Віталія Кличка 12 грудня в Німеччині. На прес-конференції в Лос-Анджелесі 28-літній Арреола висловив невдоволення тим, що українець, либонь, не сприймає його всерйоз, бо вже планує наступний захист свого титулу на грудень. Однак 38-річний чемпіон спростував ці чутки. «Нічого не знаю про будь-який бій у грудні. Я теж довідався про це з інтернету», —заявив Кличко-старший.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАВ Віктор БРАНИЦЬКИЙ

Краще мати стабільний склад

Футбол. Нинішній сезон київське «Динамо» почало з новим наставником, російським фахівцем Валерієм Газзаєвим **(на знімку).** Минуло три місяці цієї творчої співпраці, але зроблено вже чимало. Динамівці виграли Суперкубок країни, успішно виступають у національному чемпіонаті (є лідерами турніру), розіграші Кубка, переможно стартували в груповому турнірі Ліги чемпіонів. Отже, є про що поговорити з тренером чемпіонів.

— Валерію Георгійовичу, можна вважати, що період вашого знайомства з новим колективом позаду?

— Так. Початковий етап пройшов, гадаю, успішно. Мені до вподоби чудові умови для роботи: розвинена інфраструктура, чітка клубна вертикаль, налагоджена до автоматизму робота всіх служб. Відчуваю повну підтримку президента, у моєму розпорядженні висококопрофесіональні футболісти, які бажають перемог, прагнуть показати себе якнайкраще. Одне слово, мені, як тренеру, створено всі умови для роботи.

— Чи були вами зроблені якісь корективи в роботі клубних служб, наприклад, кухні чи адміністративного штабу?

— Потреби в цьому не було, за винятком деяких дрібниць. У «Динамо» всі служби працюють на найвищому рівні: адміністративний та медичний персонал, харчоблок. Жодних нарікань немає.

— Понад тридцять років тому Валерій Лобановський заснував наукову групу. Яку роль вона виконує тепер?

— Група працює. Я постійно контактую з її співробітником Олександром Козловим, хорошим фахівцем у цій галузі.

— Збірна України серед дев'ятнадцятирічних юнаків, у складі якої багато динамівців, стала чемпіоном Європи. Один із них — Гармаш — уже зіграв за «основу». Чи плануєте долучити когось із них іще?

— Неодмінно. Якнайкраще враження на мене справили вже згаданий Гармаш, Коркішко, Петров. Також хочу привітати Юрія Калитвинцева, для якого цей успіх —великий крок у тренерській кар'єрі. Пам'ятаю, як кілька років тому він приїжджав до мене в Італію, на збори ЦСКА, на стажування. Дуже вдумливий фахівець, бажаю йому великих успіхів.

— Після того, як з «Динамо» пішов Вінченцо Пінколіні, команда залишилася без тренера з фізпідготовки. Вам потрібен хтось інший?

— Річ у тім, що я маю власний погляд на функціональну підготовку гравців. Пінколіні — чудовий спеціаліст, але в кожного тренера своя методика роботи.

— Ви плануєте побудувати роботу всієї клубної вертикалі за своєю моделлю? Якщо так, на якій стадії ця робота?

— Зараз ми намагаємося це зробити на прикладі молодіжного складу. У нас дуже тісні виробничі контакти з тренером цієї команди Володимиром Мунтяном. Через певний час черга дійде і до «Динамо-2». На найближчий резерв ми розповсюджуємо концепцію роботи, тактику, основи фізпідготовки та інші вимоги, які нині пропонуються першій команді.

— Пройти п'ятимісячну половину сезону, від липня до грудня, одним складом важко. Як плануєте здійснювати ротацію гравців?

— Кожне завдання вирішуватимемо поетапно. Неважливо, один чи два склади в команді. Краще мати стабільний склад. Він і забезпечить сталий результат. А від певної ротації нікуди подітися, бо чемпіонат тривалий і виснажливий. П'ятьох місяців достатньо, щоб гравці продемонстрували свої найкращі якості. Повторюю, нам не потрібні два рівноцінних склади. Ліпше — один хороший.

— Ви учасник семінару найкращих тренерів Європи. Вважаєте це захід корисним для себе?

— Щорічно у Ньоні проводиться засідання «Елітного клубу тренерів». Там збираються провідні фахівці, обговорюються різні теми, починаючи від командної тактики до методів поліпшенням клубної інфраструктури. Обговорюються й нововведення до правил гри. Наприклад, збільшення кількості замін, відеопереляд арбітром суперечливих ситуацій та інше. Кожен із тренерів висловлюється щодо тенденцій розвитку сучасного футболу, куди він рухається й над якими стратегічними питаннями потрібно працювати. Все ці матеріали передаються до Відділу розвитку футболу УЄФА.

— «Ліга чемпіонів за три роки!». Ви й тепер упевнені в реальності такої своєї заяви після ретельнішого знайомства з командою?

— Вважаю, що такий клуб, як «Динамо», — амбіційний, з великими традиціями — не повинен ставити перед собою нескладні завдання. Маю мрію, яку я намагаюся здійснити. Вийде чи ні — то вже інше питання. Всіляко переконуватиму в реальності ідеї наших футболістів. Окрім Ліги чемпіонів, я виграв усі можливі призи. Ми будемо створювати команду, яка здатна вирішити і це надвисоке завдання. Звичайно, є багато факторів, котрі можуть стати на заваді. Та не будемо про сумне. Пригадаємо, що раніше «Динамо» вже виходило до півфіналу. Не вистачило кроку, щоб зіграти фінальний матч. Але ми не повинні відмовлятися від досягнення задуманого. Звісно, не всім гравцям до снаги таке завдання. Ми вже говорили про ротацію, здійснюватиметься трансферна діяльність. Поступово створимо команду, яка гратиме на найвищому рівні.

Дмитро ШАПОВАЛ,
керівник інформаційного відділу ФК «Динамо» (Київ).

Фото Володимира КОТЛЕНКА.

Закономірний результат гострого протистояння

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. Відкладений матч 5-го туру. 23 вересня.

«Металіст» (Харків) — «Шахтар» (Донецьк). 1:1. Голи: Кравченко, 9, Олійник, 17.

«Металіст»: Горяїнов, Папа, Валяєв, Слюсар (Єременко, 53), Джексон, Обрадович, Березовчук (Буркхардт, 78), Шелаєв, Майдана, Олійник, Девич (Бордіян, 68). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Кучер, Ракицький, Рац, Левандовський (Гюбшман, 46), Гай (Кобін, 46) Фернандіньо, Кравченко (Жадсон, 57), Адріано, Гладкий. **Тренер** — Мірча Луческу.

Арбітр — Олег Деревинський (Київ).

Харків. «Металіст-Арена». 37 000 глядачів. 20 градусів.

Мирон Маркевич був задоволений діями своєї команди:

— Після дуже непростого матчу з «Динамо», котрий забрав багато енергії — фізичної і моральної, нам хотілося зіграти на хорошому рівні. І це, в принципі, вдалося. Добре, що мої підопічні змогли забути про дві поразки поспіль від динамівців і сьогодні зіграли пристойно. Основне для нас — не втрачати цей рівень гри і рухатися тільки вперед.

Мірча Луческу дав високу оцінку зустрічі:

— Ми приїхали до Харкова за перемогою. Але рахунок відповідає тому, що відбувалося на футбольному полі. Проти нас вийшла добре мотивована команда з бажанням показати, що поразки від «Динамо» були випадковими. «Металіст» сьогодні відповідає рівню однієї з кращих команд України. Напевно, нам не пощастило, бо грали проти харків'ян після того, як вони двічі програли «Динамо». І «Металіст» без очок у грі з нами залишитися, зрозуміло, не збирався.

Матч вийшов видовищним, протистояли дві приблизно рівні команди. Ми, як на мене, більше атакували, а «Металіст» діяв від оборони і проводив швидкі контратаки. З цього вийшла нічия, результат, гадаю, відповідає тому, що було на футбольному полі. У кожної з команд наприкінці гри були моменти, котрі могли привести до перемоги. Але ними не скористалися. Не думаю, що за такого перебігу подій хтось заслуговував виграшу.

«Динамо» — 19 очок, «Шахтар» — 17, «Дніпро», «Таврія» — по 14, «Металіст», «Іллічівець» — по 13, «Карпати» — 11, «Оболонь», «Арсенал», «Металург» (Донецьк) — по 9, «Зоря», «Ворскла» — по 7, «Закарпаття» — 6, «Металург» (Запоріжжя) — 4, «Чорноморець» — 3, «Кривбас» — 1.

Приємно «зависнути» між Європою та Азією

UEFA EURO2012 POLAND-UKRAINE

Два роки та 1,3 мільярда гривень — стільки потрібно для будівництва нового аеропорту в шахтарській столиці. Проект споруди було презентовано днями. Його автори — група фахівців із Хорватії — взяли за основу аеровокзал у Загребі, але при цьому, запевнили архітектори, дизайн донецьких «повітряних воріт» унікальний: згори споруда нагадуватиме крило літака. Генеральним підрядником стане донецька будівельна компанія «Альтком». Роботи на об'єкті повинні розпочатися вже з 1 жовтня.

Присутні на презентації здебільшого висловлювали впевненість у реалістичності проекту. Віце-прем'єр-міністр Іван Васюник повідомив, що держава гарантуватиме більшу частину інвестицій, і вони будуть забезпечені. «Я впевнений, що Україна повинна була вже давно робити такі інвестиції, і треба дякувати Євро-2012, що ми матимемо щонайменше в чотирьох містах України світового рівня аеропорти, — зазначив віце-прем'єр. — Той досвід і та концентрація зусиль, притаманні донецькій владі, приватним інвесторам Донецька, і досвід будівництва «Донбас-Арени» вселяють у нас оптимізм».

Разом із тим директор турніру УЄФА Мартін Каллен, віддавши належне проекту, заявив, що хотів би мати більше доказів того, що аеропорт буде збудовано. Готові в Донецьку і до резервного варіанту: якщо виявиться, що будівельники не встигають із введенням «воріт» в експлуатацію, представники компанії «Сіменс» візьмуться спорудити тимчасові термінали за вісім місяців.

Передбачається, що у новому аеропорту будуть зони для пасажирів, які прибули, а також для транзитників. Пропускна здатність терміналу становитиме 31 тисячу пасажирів за десять годин. Народний депутат Борис Колесніков бачить Донецьк транзитним містом між Європою і Азією: «Наш аеропорт замислювався ще в 2002 році як «хаб» між Східною Європою і Південно-Східною Азією. Жодна зі східноєвропейських столиць не має сьогодні прямих рейсів до Сінгапура, Токіо, Осаки, Сеула. Щоб вилетіти зі Східної Європи до Азії, спочатку треба летіти на Захід, а потім уже на Схід». Народний депутат запропонував назвати аеропорт ім'ям всесвітньо відомого композитора, уродженця Донеччини Сергія Прокоф'єва. Остаточне рішення щодо найменування приймatиме обласна рада.

Ліна КУЩ.

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається з: одноповерхового допоміжного приміщення. Загальна площа 18,1 м².

Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Червоноткацька, буд. 91а

Характеристика об'єкта: окремо розташоване нежиле приміщення.

Умови продажу:

1) Розроблення плану по демеркуризації цілісного майнового комплексу і прилеглої території.

2) Проведення демеркуризації приміщень і прилеглої території, а саме: видалити повністю стару штукатурку і фарбу з поверхні стін і даху, найбільш забруднені ділянки підлоги: відходи зібрати, спрямувати на зберігання; провітрити на протязі 2-3 місяців чистим повітрям, потім обробити їх поверхню непроникливим для ртуті лакофарбовим складом типу ПВХ емалі; дерев'яні двері та вікна замінити на нові, старі зняти, розпиляти на шматки та спрямувати на зберігання; зняти старі покриття підлоги - лінолеум або пластик (там, де вони є), відходи зібрати і спрямувати на зберігання; нанести на стіни та дахи нову штукатурку з доданням до 5-7% сірки або сірчаного цвіту; нанести на стіни та дахи нову штукатурку з доданням до 10 % піролюзиту або активного двоокису марганцю; нанести один шар емалі типу ПВХ або масляної фарби; підвалини підлоги промазати бітумною мастикою або нанести шар цементно-піщаної стяжки з данням в неї сірки. Все сміття, відходи, матеріали та речовини, що утворилися в результаті санації змішувати або пересипати сіркою чи піролюзитом. Територію біля майнового із концентрацією Hg в грунті в межах 21-105 мг/кг екранувати шаром глини 5 см, на який покласти шар свіжого грунту 20-25 см і засіяти його травою, яку регулярно поливати. Локальні плями з концентрацією Hg в межах 100-525 мг/кг екранувати шаром асфальту до 5 см. Відкритий грунт, який містить 0-21 мг/кг Hg перекопати на глибину 0,25 м, екранувати шаром чистого грунту товщиною 20 см і захистити від вітрової ерозії, дернуванням або засівом трави. Газон регулярно поливати.

3) Надати в конкурсних пропозиціях гарантії безпечного зберігання сміття, відходів, матеріалів та речовин, що утворилися в результаті санації та демеркуризації.

4) Провести утилізацію особливо небезпечних залишків хімічних продуктів, розташованих на території майнового комплексу;

5) Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну споруд, навколишньому природному середовищу, в тому числі при переміщенні відходів та їх транспортування.

6) Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;

7) Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу в разі зміни профілю діяльності підприємства;

8) Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта;

9) Надати в конкурсних пропозиціях гарантії забезпечення рятувальних заходів по супроводу демеркуризаційних робіт та робіт із санації.

10) Надавати до конкурсної комісії всі вищезазначені гарантії у вигляді договорів з спеціалізованими підприємствами (організаціями).

11) Засобами платежу є грошові кошти.

12) Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;

13) Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок для участі у конкурсі **17 грн. (без ПДВ)** вноситься на рахунок **№ 26001301331121** у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, код ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ "Інформаційно-аналітична група "Аукціон", призначення платежу - реєстраційний внесок для участі в конкурсі.

Гарантійний внесок - 10% від початкової вартості продажу вноситься на рахунок **№ 26000302331121** у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, код ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ "Інформаційно-аналітична група "Аукціон", призначення платежу - гарантійний внесок для участі в конкурсі.

Початкова ціна: 6854 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 59, кімната 21 через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 59, кімната 21, товариство з обмеженою відповідальністю "Інформаційно-аналітична група "Аукціон"". Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування.

Телефон продавця: (044) 592-28-67.

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається з: двоповерхового адміністративно-складського приміщення. Загальна площа 496,1 м².

Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Червоноткацька, буд. 105

Характеристика об'єкта: двоповерхова нежила прибудова.

Умови продажу:

1) Розроблення плану по демеркуризації цілісного майнового комплексу і прилеглої території.

2) Проведення демеркуризації приміщень і прилеглої території, а саме: видалити повністю стару штукатурку і фарбу з поверхні стін і даху, найбільш забруднені ділянки підлоги: відходи зібрати, спрямувати на зберігання; провітрити на протязі 2-3 місяців чистим повітрям, потім обробити їх поверхню непроникливим для ртуті лакофарбовим складом типу ПВХ емалі; дерев'яні двері та вікна замінити на нові, старі зняти, розпиляти на шматки та спрямувати на зберігання; зняти старі покриття підлоги - лінолеум або пластик (там, де вони є), відходи зібрати і спрямувати на зберігання; нанести на стіни та дахи нову штукатурку з доданням до 5-7% сірки або сірчаного цвіту; нанести на стіни та дахи нову штукатурку з доданням до 10 % піролюзиту або активного двоокису марганцю; нанести один шар емалі типу ПВХ або масляної фарби; підвалини підлоги промазати бітумною мастикою або нанести шар цементно-піщаної стяжки з данням в неї сірки. Все сміття, відходи, матеріали та речовини, що утворилися в результаті санації змішувати або пересипати сіркою чи піролюзитом. Територію біля майнового із концентрацією Hg в грунті в межах 21-105 мг/кг екранувати шаром глини 5 см, на який покласти шар свіжого грунту 20-25 см і засіяти його травою, яку регулярно поливати. Локальні плями з концентрацією Hg в межах 100-525 мг/кг екранувати шаром асфальту до 5 см. Відкритий грунт, який містить 0-21 мг/кг Hg перекопати на глибину 0,25 м, екранувати шаром чистого грунту товщиною 20 см і захистити від вітрової ерозії, дернуванням або засівом трави. Газон регулярно поливати.

3) Надати в конкурсних пропозиціях гарантії безпечного зберігання сміття, відходів, матеріалів та речовин, що утворилися в результаті санації та демеркуризації.

4) Провести утилізацію особливо небезпечних залишків хімічних продуктів, розташованих на території майнового комплексу;

5) Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну споруд, навколишньому природному середовищу, в тому числі при переміщенні відходів та їх транспортування.

6) Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;

7) Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу в разі зміни профілю діяльності підприємства;

8) Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта;

9) Надати в конкурсних пропозиціях гарантії забезпечення рятувальних заходів по супроводу демеркуризаційних робіт та робіт із санації.

10) Надавати до конкурсної комісії всі вищезазначені гарантії у вигляді договорів з спеціалізованими підприємствами (організаціями).

11) Засобами платежу є грошові кошти.

12) Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;

13) Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок для участі у конкурсі **17 грн. (без ПДВ)** вноситься на рахунок **№ 26001301331121** у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, код ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ "Інформаційно-аналітична група "Аукціон", призначення платежу - реєстраційний внесок для участі в конкурсі.

Гарантійний внесок - 10% від початкової вартості продажу вноситься на рахунок **№ 26000302331121** у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, код ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ "Інформаційно-аналітична група "Аукціон", призначення платежу - гарантійний внесок для участі в конкурсі.

Початкова ціна: 584000 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 59, кімната 21 через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 59, кімната 21, товариство з обмеженою відповідальністю "Інформаційно-аналітична група "Аукціон"". Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування.

Телефон продавця: (044) 592-28-67.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

18 вересня 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду:

учасник Фонду Закрите акціонерне товариство комерційний банк "ПриватБанк" (м. Дніпропетровськ, реєстраційний номер у Фонді №113 від 02.09.1999) змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ПРИВАТБАНК"** (свідоцтво учасника Фонду №104 від 18.09.2009).

21 вересня 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду:

учасник Фонду Акціонерний комерційний банк "Національний кредит" (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №099 від 02.09.1999) змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "БАНК НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ"** (свідоцтво учасника Фонду №092 від 21.09.2009). 8-800 3081080 www.fg.org.ua

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) від 15.09.2009 р. у справі № 22/45б визнано банкрутом Приватне підприємство «КФ «Райсінг-Регіон»», ід. код 34846922; адреса: 91000, Луганська обл., м. Луганськ, вул. Поштова, буд. 26. Ліквідатором призначено Сиволобова Максима Марковича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 347064 від 25.06.07 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Втрачені страхові поліси
ЗАТ «Український Страховий Дім»
серії ВВ № 5728 949, 5 728 950, 5 728 951, 5 728 952, 5 728953, 5 728 954, 5 728 955, 5 728 956, 5 728 957, 5 859 890 та стікери СК 574 967, 574 968, 574 970, 574 971, 574 972, 574 973. 574 974, 574 975, 574 976, СН 892 890 - вважати недійсними.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 17.09.2009 р. у справі № 19/68-16/111/08 ВАТ «Запоріжбуддеталь» (ЄДРПОУ 20486128, 69006, м. Запоріжжя, вул. Північне шосе, 4), визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначений Лясковець О. В. (69006, м. Запоріжжя, а/с 3398, 0503416850).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 08.09.2009 у справі № 44/546-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Партаріал БС» (01025, м. Київ, вул. Володимирська, 7, офіс 1, код ЄДРПОУ № 35678569) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Профітінвест» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ № 33405715).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) 27.08.2009 р. за заявою управління Пенсійного фонду України в Теофіпольському районі порушено справу № 4/135 - Б про визнання банкрутом Теофіпольське виробниче управління житлово-комунального господарства (юридична адреса: 30600, Хмельницька обл., смт. Теофіполь, вул. Заводська, 9, р/р 2600310596 в Теофіпольському відділенні ХОД АППБ «Аваль», МФО 315654, код підприємства 0335680).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Матущака Віктора Івановича (ліцензія серії АБ № 271721 від 03.03.06 р., адреса: м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151).

Заяви кредиторів направляти в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 17.04.09 по справі № 22/14б порушено провадження у справі про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Титан» (94660, вул. Лісна, 6, с. Ковпакове, Антрацитівського району, Луганської області, код 14312714).

Розпорядником майна призначено Бохана Олександра Сергійовича, ліцензія АВ № 347253 від 17.10.07 (94091, Луганська обл., м. Теплогорськ, вул. Юності, буд. 11). Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 03.08.2009 було відкрито провадження у справі № 18/89 про банкрутство приватного виробничо-комерційного підприємства «Алмаз» (37862, Полтавська область, Хорольський район, с. Ялосовецьке, код ЄДРПОУ 22551479, р/р № 26004174787001 в ПРУ ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 331401).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Акаєву Світлану Михайлівну, ліцензія АА № 081010 від 27.04.2006 року, м. Полтава, вул. Грушевського, буд. 10.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу № 19/169/09 про визнання банкрутом приватного підприємства «Мако-М» (72311, м. Мелітополь Запорізької області, пр-т Б. Хмельницького, буд. 70) код ЄДРПОУ 34920623, п/р 26000334446431 та 26055334446431 в Запорізькій ОФ АКБ «УСБ», 26000143584701 та 26054143584702 в Філії ЗРУ ВАТ «Банк «Фінанси та кредит» м. Запоріжжя. Розпорядник майна — арбітражний керуючий Рабушко В. С. (72319, м. Мелітополь Запорізької області, вул. Фучика, 14). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування.

Господарським судом Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1а, м. Дніпропетровськ, 49600) постановою від 30.06.2009 року по справі № Б 29/272-08 товариство з обмеженою відповідальністю «Будсантехмонтаж», 50051, м. Кривий Ріг, вул. Орджонікідзе, 3/3, р/р26009301143910 в Центрально-Міському філіалі «Промінвестбанку» визнано банкрутом та введена ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шрамко Олександра Юрійовича (ліцензія серія АБ № 176027 від 13.06.2005 р.. адреса: 50051, м. Кривий Ріг, вул. Орджонікідзе, 3/3).

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня опублікування.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) ухвалою від 15.09.09 р. порушено провадження по справі № Б-50/132-09 про банкрутство Закритого акціонерного товариства "Ізюмська пивоварна компанія" (код ЄДРПОУ 00383047, 64300, Харківська обл., м. Ізюм, вул. Калініна, 12; р/р 26004158387 у ХОД "Райффайзенбанк Аваль" у м. Харків, МФО 380805).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Тищенко Оксану Іванівну (ліц. АБ № 216715 від 09.02.2005 р.; м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

Дочірнє підприємство «Енергокомунівест» (код ЄДРПОУ 36006506), юридична адреса: м. Луганськ, квартал Гаєвого, 35 «А», поштова адреса: м. Київ, вул. Мечникова, 2 «А», 16-тий поверх, повідомляє про втрату своєї круглої печатки. Печатку Дочірнього підприємства «Енергокомунінвест» вважати недійсною.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Сєвєродонецьктепло» (код ЄДРПОУ 36304403), юридична адреса: м. Київ, вул. Бастіонна, 15, квартира 6, поштова адреса: м. Київ, вул. Мечникова, 2 «А» 16-тий поверх, повідомляє про втрату:

* Статуту Товариства.
* Свідоцтва про державну реєстрацію.
* Довідки з управління статистики.
* Всіх свідоцтв про взяття на облік в державних та інших цільових фондах.
* Круглої печатки Товариства.

Вищевказані документи та печатку ТОВ «Сєвєродонецьктепло» вважати недійсною.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, б. 307) від 01 вересня 2009 року у справі № 14/2019 товариство з обмеженою відповідальністю «Градіс-ЛТД», 20700, м. Сміла Черкаської області, вул. Б. Хмельницького, 29, ідентифікаційний код 34503915 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо вищезазначеного боржника.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича (адреса поштова: 18018, м. Черкаси, пр-т Хіміків, б. 60, кв. 9, юридична: 65490, м. Теплодар Одеської області, пр-т Енергетиків, б. 85, кв. 5), ліцензія Міністерства економіки України АБ № 176122 від 19.07.2005 року, тел. +38 050 333-71-20, тел/факс +38 047 265-09-66. Заяви кредиторів товариства приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за поштовою адресою ліквідатора.

ПАРАД ПОРАД

№ 180 (4680) П'ЯТНИЦЯ, 25 ВЕРЕСНЯ 2009

25 вересня в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів, лише в західних і північних областях удень місцями можливий дощ. Вітер північно-східний, північно-західний, 7—14 м/с. Температура вночі 5—12 градусів тепла, вдень 19—26°, на півдні вночі 10—17°, вдень 22—27°, на заході й півночі вдень 16—21 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ВЕРЕСНЯ

❒ **1513.** Іспанський конкістадор Васко Нуньєс де Бальбоа з загоном з 190 іспанців і 600 індіанців-рабів перетнув Панамський перешийок і першим з європейців побачив Тихий океан, який тоді ще не мав цього імені. ❒ **1818.** Уперше хворому перелили кров людини, а не тварини. ❒ **1932.** Народився Анатолій Солов'яненко, співак, Шевченківський лауреат. ❒ **1939.** У Львові вийшов перший номер газети «Вільна Україна». ❒ **1968.** Уперше англійський хіт-парад очолила російська пісня — романс «Дорогой длинною» у виконанні Мері Хопкін. Пісня називалася Those Were the Days. Дебютантка змістила з першого місця шедевр «Бітлз» Hey Jude.

ЗАПАСИ НА ЗИМУ

Свіжі фрукти цілий рік

Важливо не тільки зібрати врожай, а й правильно його зберегти. Насамперед, не можна забувати про підготовку підвалу, його ремонт і дезінфекцію.

Кавуни варто зберігати в закритому приміщенні, на гратчастій полиці в один ряд, хвостиками догори, так, щоб вони не стикалися. Температура зберігання плюсова, але не вище 5°С.

Дині краще зберігати в підвішеному стані або, як кавуни, в один ряд на полицях. Відбирають недоспілі плоди, які дозрівають у процесі зберігання.

Яблука для зберігання відбирають тільки цілком здорові, без механічних пошкоджень. Дуже великі плоди зберігають окремо, тому що вони швидко дозрівають.

Свіжі яблука добре зберігаються, якщо їх засипати чистою деревною стружкою, сухим піском або загорнути в папір. Можна кожне яблуко протерти ганчірочкою, змоченою гліцерином.

Зняті плоди не можна тримати на сонці. Їх слід обережно вкласти в тару (дерев'яні або картонні ящики ємністю 20—25 кг) і перенести в підготовлене охолоджене приміщення.

Яблука не можна зберігати разом із продуктами, що сильно пахнуть — цибулею, часником, картоплею. Їх необхідно тримати в окремому приміщенні при температурі від 0 до 4°С.

Альжбетта ГРАЖИНОВСЬКА.

СМАЧНОГО!

Заправка для борщу

Ви любите борщ? А як хочеться взимку його посмакувати. Та не завжди є все необхідне для його приготування. Хочу порадити, як можна швидко приготувати заправку для борщу. І це слід зробити вже восени. А взимку лише відкриєте банку — і усе швидко приготуєте, адже основа вже буде. Звичайно, нині у магазинах є багато різноманітних заправок, проте, як на мене, приготована власноруч — найкраща. Можливо ще хтось її вподобає.

Візьміть: **3 великі буряки, 3 морквини, 2,5 кілограми капусти, 2,5 столові ложки солі, 5 столових ложок цукру, 1 літр води, 4 перчини, 4 цибулин, 200 г олії, столову ложку оцту.**

Нашаткуйте капусту, посоліть. Натріть на крупній тертці буряк, моркву, наріжте соломкою перець і напівкільцями цибулю. Додайте воду, олію, оцет. І варіть до готовності. Потім заправку розкладіть у стерилізовані банки і закручуйте металевими кришками.

Наталя БОРИСПІЛЬСЬКА.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Налаштуйтесь на позитив

БУДЬ ЗДОРОВИЙ!

Пам'ятаєте, як у фільмі «Найчарівніша й найпривабливіша» головну героїню повчала її подруга? Щоб стати неперевершеною для чоловіків, потрібно регулярно, голосно й упевнено повторювати, стоячи перед дзеркалом, що ви — еталон краси й чарівності. Ваша впевненість у собі й власній незрівнянності пошириться й на оточуючих... По-науковому цей метод називається позитивними аффірмаціями, причому годиться він буквально для всього: любовних перемог, кар'єрних досягнень і навіть для відновлення здоров'я.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Медицина просто насичена фактами дивного зцілення людей від важких захворювань без усяких ліків. І допомогло їм зовсім не диво, а... правильні думкоформи. Позитивний настрій на зцілення — вже 50% успіху. А якщо ще дати своєму організму небагато часу на саморегуляцію, при цьому не заважаючи йому різного роду сумнівами, то диво, тобто, зцілення, неодмінно відбудеться.

Отже, як працюють позитивні аффірмації? Придумайте для себе підходящу мантру, націлену на досягнення здоров'я. Це може бути абстрактне «Я — абсолютно здорова людина», «Я добре почуваюся», або ж конкретніше «Мої очі бачать все просто чудово», «Моя печінка здорова», «Мій шлунок працює як годинник» і т. д.

Головна умова — аффірмація повинна бути позитивною, без частки «не» і обов'язково — в теперішньому часі, жодних «Я буду здоровий»! У іншому разі ваша підсвідомість просто не вловить наказ. Приміром, якщо ви сформулюєте свою аффірмацію як «Я не хочу хворіти», підсвідомість виловить з вашої фрази лише слово «хворіти» — й відповідно буде працювати в цьому напрямку.

Обрану аффірмацію повторюйте кілька разів на день, від 3 до 12 разів за «сеанс». Робити це можна перед дзеркалом, лежачи у ванні, сидячи перед телевізором, займаючись будь-якою справою, але головне — в спокійній, розслаблюючій обстановці. Обов'язково згадуйте про свою мантру відразу після пробудження й перед сном.

А найголовніше — повторюючи аффірмацію, не сумнівайтеся в одужанні — і все у вас обов'язково вийде!

Надіслала Ольга КОЛИБА.

Гілочка червоної калини

КОМОРА ВІТАМІНІВ

Пам'ятаєте ось це: «Калина красная, калина вызрела, я у залеточки характер вызнала»? А це: «У полі калина, у полі червона. Гарненько цвіте»? А, можливо, й інші пісні про весільне дерево знаєте. Калину раніше таким вважали, бо її букетами прикрашали дівочі вінки, страви для частування. Дівчата до весілля вишивали рушники ягодами калини й перед весіллям дарували нареченим. Калина була символом дівочої краси, любові й щастя.

Але не тільки білими віночками квітів навесні або парасольками рубінових плодів восени вражає нас калина. Любимо ми чагарник із сімейства жимолостевих і за цілющу силу плодів, квітів, кори.

При застуді ми п'ємо відвар плодів, при гіпертонії вживаємо їх з медом, а соком лікуємо виразку шлунка й хвороби печінки. Зовнішнє застосування соку допоможе впоратися з юнацькими вуграми й дитячим діатезом.

Наукова медицина довела, що екстракт кори калини можна застосовувати як кровоспинний і заспокійливий засіб.

Але найчастіше калина в повсякденному меню виконує роль «постачальника» в наш організм вітамінів С и Р, пектину, глюкози й фруктози. Багаті ягоди калини й на мінеральні речовини — залізо, фосфоро, кальцій, і на деякі мікроелементи: марганець, мідь, йод та ін.

Узимку морожену калину використовують для приготування соків, киселів, екстрактів. Із плодів готують начинку для пирогів, приправи. Основою багатьох страв є сік калини. Готують його так.

Сік без м'якоті

Ягоди переберіть, помийте й засипте цукром (на 1 кг ягід беруть 1 кг цукру). Залишіть на 10—15 днів, а потім обережно злийте прозорий сік. Якщо цукор погано розчиняється, то через десять днів додайте 1—2 склянки води на трилітрову банку. При готуванні напоїв сік розводять кип'яченою водою залежно від його призначення.

Ольга РЕВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Праска в заощадливих руках

Споживання та економія електроенергії і коштів під час прасування істотно залежить від того, наскільки енергозберігаючою є модель праски, проте чимало залежить і від нас. Маленькі екологічні поради сприятимуть зменшенню енерговитрат та заощадженню коштів.

● Перед початком прасування необхідно перевірити і виокремити речі, які не потребують обов'язкового прасування. Багато, скажімо, якісних сорочок чи футболок, якщо їх добре струсити та правильно розвішати, після сушіння мають презентабельний вигляд.

● Необхідно, наскільки це можливо, використовувати не тільки носик чи край, але повну площу вашої праски.

● Рекомендується посортувати речі відповідно до температури прасування і почати прасування з найнижчої до найвищої.

● Прасування при температурі вищій за рекомендовану на виробі — це не тільки марна витрата енергії і зайва шкода довкіллю, але також причина псування речі.

● У вимкнутому стані деякі праски і надалі продовжують споживати струм, тому краще після завершення прасування повністю від'єднувати їх від електромережі.

● Пам'ятаймо також, що увімкнена праска забута чи залишена на деякий час без нагляду попри «холості» витрати електроструму є частою причиною виникнення пожежі!

Володимир ШЕРЕМЕТА,
екоклуб «Зелена хвиля».

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1839

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

